

NUMĂRUL 2
DECEMBRIE
2022

Bucureşti

Minti colorate

Revista elevilor din Școala Gimnazială "Principesa Margareta"

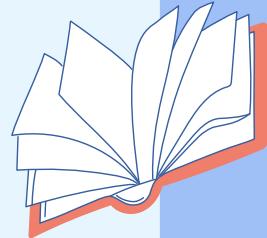

Cuprins

Profesorii noștri	3
Creație	6
Poezii	24
Matematică	29
Istorie	34
Muzică	37
În jurul lumii...de Crăciun	42
Cinematografia	61
Cărți	65
Activitățile noastre	69
Urmează...	74

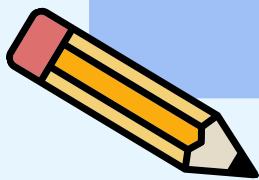

Profesorii noștri.

"Spune-mi și voi uita. Predă-mi și-mi
voi aminti. Implică-mă și voi învăța."

Benjamin Franklin

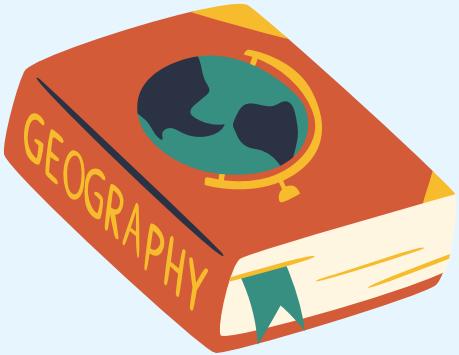

Interviu cu doamna director adjunct, Nicoleta Popa, profesor de geografie

Realizat de Daria Sandu, clasa
a VIII-a D și de Alexandra
Radu, clasa a VII-a D

1) Ce v-a motivat să fiți profesor?

• Plăcerea de a lucra cu copiii.

2) Scopul profesorului este de a-i educa pe copii. Considerați că și profesorii învață de la elevi? Dumneavoastră ce ați învățat datorită activității la clasă?

• Scopul profesorului este să-i educe pe copii alături de familie, iar legat de întrebarea dacă eu am învățat sau nu de la copii ceva... am învățat foarte multe de la copii. Am învățat să relaționez mai bine cu oamenii din jur, relaționând cu copiii și învățând de la ei.

3) Ce v-a determinat să alegeti materia pe care o predăți?

Geografia este o materie care mi-a plăcut dintotdeauna, mi-a plăcut să călătoresc, am fost foarte curioasă privind fenomenele naturale din jurul meu, am găsit foarte multe răspunsuri și am vrut să aprofundez domeniul acesta.

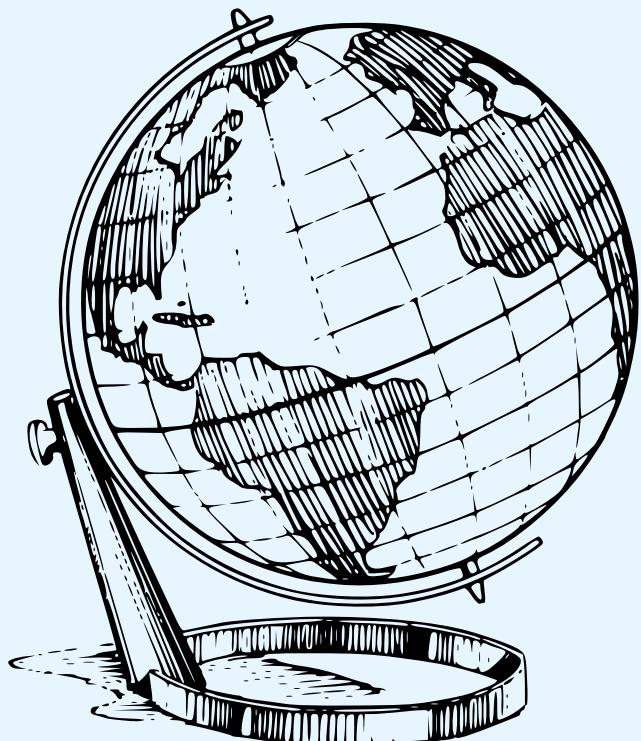
4) Care este părerea dumneavoastră în legătură cu implicarea elevilor în activități interactive?

• Elevii sunt extrem de atrași de lecțiile interactive și li se potrivește foarte bine tipul acesta de activitate. O activitate statică îi plăcăsește și îi face să fie foarte puțin interesați de ceea ce trebuie să învețe.

5) Care considerați că sunt diferențele între elevii de acum și elevii din generațiile trecute? Au elevii de acum alte nevoi?

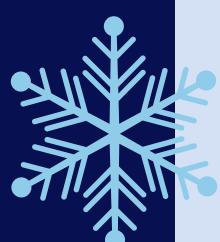
Da, elevii de acum au nevoie de mai mult spectacol și mai multă interactivitate decât generațiile anterioare. Eu nu pot să spun că sunt mai buni sau mai puțin buni față de generațiile anterioare. Sunt altfel. Au tendință să fie puțin mai superficiali decât generațiile anterioare , în același timp sunt mai deschiși la nou , mai interactivi , mai informați, mai curioși chiar, tocmai pentru că primesc multă informație și vor să aprofundeze anumite informații pe care le primesc.

CREATE

*"Poate că povestea este
partea cea mai frumoasă
a vieții omenesti... cu
povesti ne leagănă
lumea, cu povesti ne
adoarme..."*

Mihai Eminescu

Când orologiul bate miezul nopții

de Andra Codin

Clasa a VI-a D

Profesor coordonator: Cătălina-Felicia Pleșoiu

Este o noapte friguroasă de decembrie. Crivățul se aşterne cu brutalitate peste oraș, fulgii de nea dansează prin văzduh și se aştern pe străzile întunecate și reci, florile au fost demult absorbite de straturile groase și palide de zăpadă, iar eu străbat în neștiore orașul negru ca abanosul. Și mă plimb, mă plimb, pentru că mâine îl voi părăsi. Voi periclită toate amintirile și toate momentele frumoase alături de mama mea. Sunt atât de fragile, ca niște globuri de cristal, încât la cea mai mică atingere, s-ar putea sparge, iar eu nu-mi pot permite acest lucru. Simt că le voi da uitării. Un alt oraș, o altă lume, o altă școală. Poate un alt Crăciun.

Merg și îmi aduc aminte cu melancolie de zilele în care o pătură, o carte bună și persoana pe care o iubesc cu toată ființa mea îmi făceau ziua mai bună. Însă îmi amintesc cu tristețe de zilele doldora de plictiseală, liniște și suspine. De zilele în care eram mohorâtă întreaga zi și în care nu aveam pe nimeni care să mă consoleze. De zilele în care nu eram eu și de zilele în care liniștea apăsătoare, singurătatea și tristețea se năpustea cu tărie asupra mea. De zilele în care mă simțeam ca o pasare căreia i-au fost sfâșiate aripile cu atâta brutalitate. Doar dacă aş putea să mi le șterg din suflet... însă nu pot. Nu pot! Tot ce pot face este să nu mă mai gândesc la ele, căci să le ucid este cu neputință. Și, când orologiul bate miezul nopții, sunt singură, alergând și deseori alunecând în neant pe străzile orașului. Iar eu trebuie să mă gândesc că va fi un Crăciun de basm într-o nouă lume, nouă casă, nouă singurătate, nouă speranță. Va fi bine. Doar va fi.

Vârf de brad cu stele

de Laura Vucicu

Clasa a V-a D

Profesor coordonator: Cătălina-Felicia Pleșoiu

- Spune-mi o poveste de când erai tu mică, o poveste adevărată sau inventată, frumoasă sau urâtă...

Aşa începeau serile târzii ale ultimilor ani, când mai toate basmele clasice sau mai puţin ştiute îmi fuseseră citite, povestite, puse pe CD sau la televizor. Voiam mereu ceva nou şi cotrobăiam cu nerăbdare prin cufărul cu întâmplări din copilăria mamei mele, care părea să fi trăit într-o altă lume, necunoscută şi foarte îndepărtată. La început, ea selectase pentru mine amintiri frumoase, pentru că întotdeauna copilăria are farmecul ei, iar ochii copiilor văd lucrurile mai frumoase, spunea mama. Eu o mai contrazic, mai ales în ultima vreme, când asta a devenit specialitatea mea, se pare... Apoi, obosită poate să caute să înfrumuseze viaţa unei familii cu patru copii săraci, la care se adăugaseră încă patru nepoate orfane, mama mi-a spus că poveştile copilăriei ei nu sunt toate aşa de frumoase. Atunci, i-am cerut să mi le spună şi pe cele mai puţin frumoase sau să inventeze ceva, pentru că, în toate aceste istorisiri, aş fi recunoscut-o pe ea, pe mama. Voi nu ştiţi, dar eu îmi doresc mereu să repar ceva din copilăria ei, să o fac să fie şi ea un copil fericit, deşi mama mă asigură că a fost aşa. Ne-am jucat împreună cu păpuşile, în cortul de prinţese, ne-am coafat şi am fost regine, ne-am pus podoabe şi rochii frumoase, iar acum caut prin tot oraşul o păpuşă Arădeanca pentru ea.

Cu siguranţă, nu ştiaţi că mama s-a născut în Ajun. A fost darul bunicii de Crăciun, iar sărbătoarea aceasta e foarte preţuită în familia noastră. Abia a trecut Moş Nicolae, iar eu am împodobit deja casa cu beteală şi instalaţii şi am cumpărat bradul cu tati. I-am pictat mamei un tablou de iarnă şi am mai făcut ceva...

- Spune-mi o poveste de când erai tu mică, o poveste adevărată sau inventată, frumoasă sau urâtă... Haide, mami, te rog! Nu mi-e somn, povesteşte-mi cum sărbătoreai voi Crăciunul!

- Păi... Aveam un brăduleț artificial, pe care buni îl urca în pod după sărbători, împodobit de-a gata, cu câteva globuri, care se împuținău an de an, pentru că se tot spărgeau când ne jucam și mai doboram bradul...

- Și aveați luminițe?

- Era o instalație cu stele multicolore, cu becuri de lanternă, legate în serie. Dacă se ardea unul dintre ele, nu mai funcționa deloc, iar bunicul le desfăcea nervos pe toate, chiar înainte să vină Moș Gerilă, cum se numea atunci.

- Și era frumos totuși, întreb timid...

- Nu mai știu, spune mama. Cred că da. Eram emoționată și chiar pregăteam cântece și poezii, iar frații mai mici se ascundeau înfiorați... Dar cel mai frumos a fost Crăciunul din clasa a noua. Intrasem la liceu, plecasem de acasă, la Vâlcea, îi vedeam rar pe ai mei și totul se schimbase în viața mea. Crăciunul venea ca o alinare după câteva luni de dor de casă. Dar nu era destul! Bradul contorsionat din pod, mirosind a praf și a sărăciei, nu avea strălucirea viselor mele din lunile de singurătate. Voiam bucurie, strălucire, sărbătoare cu adevărat!

Bunicul era mândru de realizările mele și mă privea mai cu atenție, părea să îmi asculte părerea dintr-o dată, deși în casa noastră copiii nu aveau niciodată vreun cuvânt de spus. Și am îndrăznit să-i cer un brad adevărat! M-a refuzat imediat, pentru că, pentru familia noastră, totul era foarte scump, aproape imposibil, adesea chiar și hainuțele, și încăltăminte, când creșteam... Nu voi am să mă simt vinovată, dar visul meu era așa de luminos, iar realitatea, atât de searbădă...

- Și ce-a zis bunicul? am întrebat eu, așteptând un refuz.

- Nu a spus nimic, a plecat. Credeam că va fi ca de obicei. Ei știau mai bine ce trebuia făcut, ce se putea și ce nu. Am ajutat-o pe mama la bucătărie, m-am jucat cu frații mei și am cântat. Când s-a lăsat seara, ne-am strâns la gura sobei, așteptând... Era frumos, totuși. Flăcările dansau neîncetat, iar pe policioară se usca o coajă de portocală aromată, trimisă de la București, pentru că în provincie nu existau...

- Tu și poveștile tale de pe vremea dinozaurilor, pufnește sora mea mai mare, ascunzându-și sentimentele în stilul ei nou, de adolescentă...

- Și atunci, întreb eu, nerăbdătoare?

- Atunci, bunicul a intrat pe ușă, cu un vârf de brad împodobit cu zăpadă, cu ramuri verzi și bogate, al căror miros a inundat numai decât întreaga încăpere. Am sărit ca arși, chiind de bucurie! De unde e? Cum ai reușit? Unde l-am găsit?

- În pădurea care a fost a noastră cândva, a oftat bunicul.

L-am tăiat târziu, să nu mă vadă nimeni, a mai îngăimăt el, obosit de drum și de efort.

- Și apoi? întreb eu iar.

- Apoi, am despuiat în câteva clipe bradul de plastic și l-am împodobit pe cel nou cu globuri și bomboane, iar mama a adăugat niște mere și niște nuci, ca în copilăria ei. Tata a reparat, din nou, instalația cu stele, iar sora cea mică a fost ridicată pe brațe, ca să pună steaua cea mare în vârf. Ca de obicei, am fost păcăliți să ieșim din încăpere, iar peste câteva minute, ne-am desfăcut darurile. Am primit cel mai frumos pulover albastru, ca noaptea de Crăciun, pe care l-am purtat tot liceul, până s-a dezlănătat de tot. Și bunicul parcă zâmbea într-un fel pe care nu-l mai văzusem până atunci, iar bunica își amintea din nou cum

m-am grăbit
eu să vin pe lume, ca să fiu darul ei de sub brad. Când
m-am făcut
mare, am alergat la ea de fiecare Ajun, din orice colț al lumii, ca să
regăsesc brațele ei și căldura iubirii familiei.

Zâmbesc și eu pe ascuns. Știam de instalația buclucașă, cu stele care nu voiau să mai lumineze. O întreb pe mama ce culori aveau. A mea e din lemn, nu din plastic, și o pictez în toate culorile dezvăluite de mama. Abia aştept să aducem bradul în casă și să îl împodobim cu mii de globuri, cu luminîte și cu steluțe, iar mama să poarte puloverul albastru pe care l-am cumpărat împreună. Sunt sigură că și păpușa Arădeanca aşteaptă undeva, ascunsă pe un raft al copilăriei ei, și o voi găsi, aşa cum mama găsește de fiecare dată ceva pentru mine, o mângâiere, un dar și, mai ales, iubire.

- Voi sunteți stelele din bradul meu de Crăciun, spune mama, iar noi ne cuibărим lângă ea și strălucim de fericire!

- Te iubesc, mami!

- Te iubesc, minunea mea!

Recunoștință

de Ștefan Buculei

Clasa a VI-a D

Profesor coordonator: Cătălina-Felicia Pleșoiu

Cu profundă recunoștință, când ultimele zile ale acestui an sunt gata să treacă prin clepsidra timpului, îmi îndrept gândurile către învățătoarea mea, Elena Gheță, cea care m-a învățat și care m-a ajutat mereu. Este cea mai importantă persoană pentru mine, în afară de părinții mei.

Când am întâlnit-o prima dată acum șapte ani, am plăcut-o imediat. O iubesc, deoarece este o persoană răbdătoare și calmă. Cu dumneaei, școala a fost distractivă și mereu ne-a dus în excursii și tabere. Este ca o a doua mamă pentru mine. Spre surprinderea mea, am ajuns-o la înălțime. Are părul ondulat, apropiat de culoarea părului meu și nu foarte lung, iar ochii blânzi ca de căprioară. Îi plac mult florile, în mod special cele de primăvară, dar le iubește pe toate, deoarece chiar dumneaei este ca o floare minunată.

Întotdeauna mă pot duce să-i cer sfaturi, să-i povestesc ce mi se întâmplă. Știe mereu cum să discute cu mine, cum să mă motiveze și să îmi dea curaj. O admir, pentru că este înțelegătoare, veselă și tare îmi doresc să devin ca ea când voi crește. Am fost trist când a trebuit să trec în clasa a V-a și să părăsesc clasa a IV-a, dar am reușit să o văd destul de des în cei doi ani de gimnaziu și am reușit să vorbim. De fapt, chiar vine în clasă să ne mai vadă, să ne felicite, să ne spună că este mândră de noi, să ne mai dea sfaturi sau câteodată să ne mai și certe, dacă unii dintre noi au greșit cu ceva.

Sper să fie mândră de mine în viitor. La mulți ani!

Aur și rugină

de Daria Salvan
clasa a VI-a D

Profesor coordonator Cătălina-Felicia Pleșoiu

Angelina păsea grădios pe tărâmuri pe care noi, oamenii de azi, le putem doar visa în unele nopți fumurii de iarnă. Fata ajunse într-o pădure ce părea că nu are sfârșit. Aspectul fermecător al codrului o năucea. Copacii înalți până la bolta cerească erau acoperiți de zăpada albă ca zahărul și rece precum privirea celui căruia credința i-a fost pusă la îndoială.

Deși se lăsă seara, Angelina decise că era prea curioasă ca să dea înapoi. Continuă să înainteze gânditoare pe iarba înghețată. După un timp, foamea își făcu apariția printre gândurile ei. „Ce o să mă fac?” se întrebă ea, căci nu avea nimic care să-i astămpere acea senzație supărătoare.

Deodată, chiar în fața fetei, au răsărit doi copaci, cu mult mai puțin înalți decât ceilalți din apropierea lor. Unul dintre ei avea frunze aurii și un trunchi falnic, maroniu. Ramurile sale erau mâini ce se întindeau spre diamantele cerului de catifea neagră. Pe una dintre crengi, își ducea viața o pară de aur. Celălalt avea frunze oțelite, pe care vremea așternuse rugină. Trunchiul său era sărac și firav, iar ramurile pleoștite îl făceau să pară trist. În vârful unei crengi, crescuse un măr asemănător frunzelor copacului.

Fără să ezite, Angelina culese para aurie. Când să muște din ea, fu oprită de o voce:

-Stai! Nu totul e ceea ce pare!

Fata rămase nemîscată, gândindu-se la cele auzite. Apoi, luă o piatră ascuțită, stingheră pe drum, și a tăiat-o în două. Spre mirarea ei, fructul dinăuntru era uscat și plin de viermi. Numaidecât a tăiat și mărul ruginit și a găsit un fruct zemos și alb înăuntru.

Atunci, Angelina a înțeles că niciodată nu trebuie să judeci un lucru după aparențe și că tot ceea ce contează cu adevărat își are lăcașul în interior.

Prima ninsoare

de Alexandru Danciu

clasa a V-a D

Profesor coordonator: Cătălina-Felicia Pleșoiu

M-am trezit devreme de dimineață și, ca în fiecare zi de când a început iarna, m-am întrebat:

- Oare a nins?

De obicei, răspunsul la această întrebare era nu. Dar astăzi, ceva s-a schimbat... Ningă! Eram atât de entuziasmat, însă am încercat să nu exprim asta prea mult, deoarece eram aproape singurul treaz din casă. O oră a trecut și am auzit deodată scările cum scârțâiau, întrerupând liniștea în care eram afundat. Mama a coborât, aşa că nu m-am putut abține să nu-i spun ce tocmai s-a întâmplat afară. Totul era acoperit de un covor des, alb-strălucitor. Era un adevărat spectacol.

La școală, simteam că o să cedezi, secundele treceau ca minutele și minutele treceau ca orele. Atunci când clopoțelul a sunat pentru ultima dată, m-am simțit liber ca o pasăre zburând pe cerul cel fără de sfârșit. M-am ridicat de la masă, mi-am strâns lucrurile și am plecat. Ajuns acasă, m-am schimbat și am mers spre dealul iubit de toți copiii iarna. Vedeam pe toată lumea cum sare și aleargă, de parcă era tot ce-și doreau pe lumea asta mare. Nici nu a trebuit să mă dau cu sania sau să mă joc cu vreo jucărie, doar m-am bucurat de zăpada cristalină și m-am simțit extraordinar de bine.

Asta e o zi pe care o experimentez doar o singură dată pe an. Frumoasă e iarna!

O chitară prăfuită

de Georgia Manea

clasa a VII-a D

profesor coordonator: Elena Pălăduță

Ciocănîțul puternic în ușa camerei ne face pe mine și pe prietenii mei să ne ridicăm din pat și să ne punem semne de întrebare. Eram în tabără, dar nimeni nu se aștepta să fie cineva dincolo de ușă aşa hotărât să vorbească cu noi la răsăritul soarelui. Să răspundem, să nu răspundem, ce puteam face?

- Probabil se va opri în curând... spune Maria, verișoara lui Luca.
- Fii serioasă, bate deja de opt minute, sigur e ceva important, îi răspunde Matei cu dorință de cunoaștere în voce.
- Tot ce este important poate fi și periculos câteodată... îi răspunde Irina nesigură.
- Oricine ar putea fi dincolo de ușă știe că suntem aici și vrea ceva de la noi! Închei discuția și ne îndreptăm către locul de unde se auzea zgomotul.

De ce nu intervenea nimeni? De ce eram speriați, dar înaintam către neprevăzut? Am deschis cu sufletul la gură ușa și am fost întâmpinăți de un om înalt, cu o pălărie neagră pe cap, care ținea în mâna o chitară prăfuită, dar cumva familiară. În spatele acestuia erau toți ceilalți copii, profesori și îngrijitori din tabără cu expresii uimite și speriate pe chip.

- Bună dimineața, copii, scuzați deranjul, dar aș vrea răspunsuri la câteva nelămuriri ale mele și a le îngrijitorilor voștri. Sunt detectivul Gris, iar în această noapte s-a raportat dispariția neobișnuită a supraveghetoarei Blu. Am înțeles că o preferați pe dumneaei, aşa că vă rog să-mi spuneți ce credeți că s-a întâmplat. De asemenea, i-am găsit chitara destul de murdară în foișorul din pădure.

După aceste vorbe, ne prinseșe panica și nesiguranța pe toți. O iubeam pe Blu mai mult decât pe orice altă îngrijitoare și mereu îi ascultam cântecele cu drag, dar niciodată nu am înțeles unde pleca după întâlnirile noastre.

- În fiecare seară, înainte cu exact trei ore de ora stingerii, Blu ne aduna pe noi cinci în foișor și ne învăță diferite note muzicale sau cântece timp de o oră, îl informează Luca. Apoi, după aceste „ședințe” nu ne ducea înapoi la complex, ne lăsa să mergem singuri, timp în care ea se îndepărta mai mult în abisul pădurii. Nu am întrebat niciodată, nu am considerat că este treaba noastră, cu toate că mereu o vedeam dimineața cu hainele murdărite de praf sau noroi.
- Odată, am văzut-o și cu o zgârietură pe mâină! strigă în disperare Irina.
- Dar și aşa, de ce susțineți că a dispărut? întreb eu de curiozitate. Din cum o vedem noi dimineața, nu pare să se întoarcă până la răsăritul soarelui...
- Într-adevăr, răspunde Gris, dar colegii dânseni mi-au explicat că aceasta este o persoană secretoasă, dar mereu le dădea mesaj între orele unu și trei dimineața să îi asigure că este bine. După aceea, simțeau mereu prezența ei în cameră la ora patru, iar chitara era mereu îngrijită, știind că ține foarte mult la ea.
- Acum trebuie să rămânem uniți și să ne găsim colega! spune Cip, un alt îngrijitor.
- Sunt extenuat! oftează Luca și se aşază lângă noi în foișor.
- O oră întreagă de căutări fără rezultate.. răsuflă îngrijorat Cip.
În timp ce ne odihneam la foișor, am auzit câțiva pași venind din vestul pădurii. Ne-am ridicat și am observat o figură scundă, îndreptându-se spre noi. Era chiar Blu! Ne-am liniștit toți, dar aveam nevoie de o explicatie plauzibilă.
- Blu, ai revenit! strigă Irina fericită.
- Unde ai fost atâtă timp? întreabă Cip.
- Toți am fost îngrijorați! răspunde Matei.

-Dragii mei, știu că nu v-am povestit niciodată, dar era o bătrânică bolnavă mai jos în pădure care nu mai avea pe nimeni, aşa că m-am oferit să îi fiu sprijin. Îi cântam și ei în fiecare noapte, deoarece avea probleme cu somnul. Drumul este destul de periculos, fiind multe crengi și praf, de aceea mă vedetăi atât de neîngrijită dimineață. În această noapte, am observat-o foarte sensibilă și cu respirația tăiată, aşa că m-am grăbit înapoi pentru a-i aduce tratamentul necesar. Nu am conștientizat că am și chitara cu mine, fiind prea concentrată să o ajut, iar ritmul meu a fost unul alert, care a dus la prăfuirea chitarei. Am rămas cu dânsa mai mult, dar, din păcate, nu am putut face nimic... Sper că nu sunteți supărăți și mă bucur că vă văd pe toți aici, deoarece îmi este și mie greu în aceste momente... ne explică Blu calm.

Au înțeles toți situația, dar l-am văzut pe detectiv pus pe gânduri. Am avut ziua liberă de activități, dar încă încerc să deslușesc acest motiv bizar al lui Blu de a lipsi aşa mult pentru o perioadă lungă de timp. În plus, ce ar căuta în partea interzisă a pădurii?

Crăciunul copilăriei mele

de Izabela Maria Ștefănescu

clasa a VII-a C

profesor coordonator: Cătălina-Felicia Pleșoiu

Crăciunul, cea mai așteptată sărbătoare din an este sărbătorită pe data de 25 decembrie. E minunat să treci prin fața gospodăriilor împodobite cu luminițe colorate, iubire și miroslul sarmalelor sau ale altor preparate și îți aduci aminte de copilărie. Crăciunul înseamnă dăruire! Atenție, timp, ciocolată, flori, dar să fie dăruite din inimă.

Țin minte și acum bucuria ce strălucea în sufletul meu când împodobeam bradul cu acadelele primite de la colind și luminițe colorate, atunci când pregăteam cu mama și bunica fursecuri cu gem și cozonaci, când mergeam la colindat în Ajunul Crăciunului în tot satul, iar zăpada ne ajungea pana deasupra genunchilor.

Ardeam de nerăbdare ca în dimineața de Crăciun să ne strângem cu toții în jurul bradului, să cântăm colinde și să despachetăm cadourile primite de la Moș Crăciun. Abia așteptam să ieşim seara afară să ne batem cu bulgării, să facem oameni de zăpadă și să-l pândim pe Moșul cum aluneca pe hornul casei purtând cadourile în spinare. Niciodată nu l-am prins, deoarece bunica ne chema mereu la masa de Crăciun, masă încărcată numai cu bunătăți: tobă, sarmale, salată de bœuf, friptură cu cartofi la cuptor și, la final, desertul - cozonacul spectaculos al bunicii.

Spiritul Crăciunului nu constă în decorațiuni sau în cât de frumos ai împodobit casa, ci în frumusețea sufletului fiecărui dintre noi! Crăciunul nu e o sărbătoare ca oricare alta, ci înseamnă trăire și sentimente nobile

Magia Crăciunului și în familia mea

de Teodora Strâmbbeanu

clasa a V-a D

Profesor coordonator: Cătălina-Felicia Pleșoiu

Când am deschis ochii era încă întuneric. Mă tot întrebam „O fi venit Moșu?” Cu emoție și entuziasm cobor scările cu pași repezi, curioasă să aflu și anul acesta dacă am fost suficient de cuminte sau nu. În drumul meu, dau un ocol spre camera fratelui meu.. întotdeauna deschidem cadourile împreună. Prin ușa întredeschisă și în lumina zglobie a beculețelor din brad observăm cu încântare un turn de cadouri care ne așteaptă. Fericiti nevoie mare ne aruncăm pe covorul pufos ca neaua și ne bucurăm de cadourile primite.

Mulțumiți, ne pregătim mai apoi de colindat. Nu știu de voi, dar la mine în familie este o tradiție importantă mersul la colindat. Împreună cu fratele meu și cu verișorii noștri mergem în fiecare an pe vatra satului să colindăm cu steaua. Fiecare își poartă cu mândrie steaua, meșteșugită cu multă dăruire în zile premergătoare acestei sărbători. Cu iconițe și sclipici și cu multă voie bună ducem din casă în casă vestea minunată a Nașterii Domnului. Apoi, cu picioarele ostenite și mâinile amortite, dar cu bucurie în suflet, ne îndreptăm mai apoi spre casă. Nu orice casă, ci casa bunicilor noștri dragi. Acolo ne strângem cu toții – unchi, mătuși, veri, frați, părinți, toți cei dragi mie. Ce urmează este o harababură: cadouri deschise, urări dăruite și primite, pahare ciocnite; vorbim, mâncăm și pe nesimțite timpul zboară. Când se face seară, toți copiii din familie ne strângem lângă brad și îi colindăm pe toți ai casei.

Acesta este Crăciunul în familia mea și, de aceea, este una dintre zilele mele preferate. Crăciunul semnifică iubire, familie, cadouri și bucurie! Ce poate fi mai frumos?!

Speranță

de Anne-Marie Bușe

Clasa a VIII-a D

Profesor coordonator: Cătălina-Felicia Pleșoiu

Iarna este anotimpul meu preferat. Iarna te face să fii mai voios, îți dă speranță, dar cel mai important devii mărinimos.

Norii plumburii aşază zăpada peste oraș. Nopțile sunt geroase. În ciuda înghețului, copilașii ies să se joace cu omătul proaspăt așezat pe pământ și să construiască oameni de zăpadă.

Dacă ne uităm prin ferestrele caselor, observăm familii care împodobesc bradul ca de smarald și ascultă colinde minunate. Se aud zurgălaii. Parcă iarna este desprinsă dintr-o poveste.

În ajun, mama, bunica și mătușa pregătesc cozonaci pufoși și gustoși. Pisica mea doarme pe pervazul geamului. Eu împreună cu verișorii mei îl așteaptăm pe Moș Crăciun, dar, înainte mergem să colindăm pe la locuințele dimprejur.

Sărbătorile de iarnă se apropie cu pași repezi, iar anul este aproape încheiat!

Ce ați învățat?

GamXewer

de David Popescu

Clasa a V-a E

Introducere

Bonjour! Dacă nu mă știi - și nu mă știi - sunt doar un copil român din București care vrea să scrie o poveste. Povestea o să fie împărtită în mai multe părți. Să începem cu începutul:

GamXewer-part 1

The beginning

Mai de mult, un suflet ciudat a apărut. El era în căutarea unui posesor. M-a ales pe mine. El s-a dezvoltat împreună cu organismul meu, de aceea eram foarte puternic și rezistent când eram mai mic și eram și foarte energetic. După ceva timp, am aflat totul și m-am obișnuit cu asta. El mi-a dat o sumedenie de puteri tari și interesante. Noi doi comunicam prin gânduri. La un moment dat mă puteam transforma în lucruri. M-am decis ca numele meu de super-erou să fie GamXewer, o combinație dintre cuvintele game și sewer. Puterile mă ajutau foarte mult și nu le-am ținut un secret, toată lumea știa de asta. Arma mea era pumnul și un fel de pușcă cu electroșocuri. Puteam și să rup materia spațiului, adică să fac găuri periculoase în aer. Totul era frumos, dar cu o mare putere trebuie să vină o mare responsabilitate.

GamXewer- part 2

With great power there must also come great responsibility

Mai știi cum am spus: Cu o mare putere trebuie să vină și o mare responsabilitate? S-a adeverit. Toată lumea mă întreba lucruri simple, de exemplu: „Poți să-mi plimbi câinele?” sau „Poți să speli vasele?”. Pe scurt, nebunii fără sens. Partea bună este că, datorită abilității cu care pot să rup materia spațiului, reușesc să le termin mai rapid. Viața era ok, până când s-au adeverit EI, spiritele rele, frații malefici ai lui GamE, spiritul care m-a ”posedat”. Oho și ce puternice erau acele suflete! Nu știam că ele existau, până când am aprins televizorul.. Regele acestor suflete se numea ”Rakgnog”. Și GamE era un suflet rău odată, dar și-a dat seama că puterea malefică îi lua mintile, aşa că a fugit și a scăpat de Omridus, numele acestei puteri. GamE încă mai posedă o porțiune din Omridus, aşa că pot face magie neagră, adică magie, dar mai malefică. Totul s-ar putea să fie bine, dar nu pot decât să aștept.

GamXewer-Part 3

Best Buddies

Pentru a putea învinge sufletele corupte de Omridus, sau poate și pe Omridus, dacă se poate, voi avea nevoie de ajutor, să că am contactat extratereștrii. Am găsit doar un semnal, semnalul RF55H78E. Când l-am contactat, am auzit niște voci mai umane. Am vorbit și am tot vorbit, până ce au decis că vor veni să mă ajute.

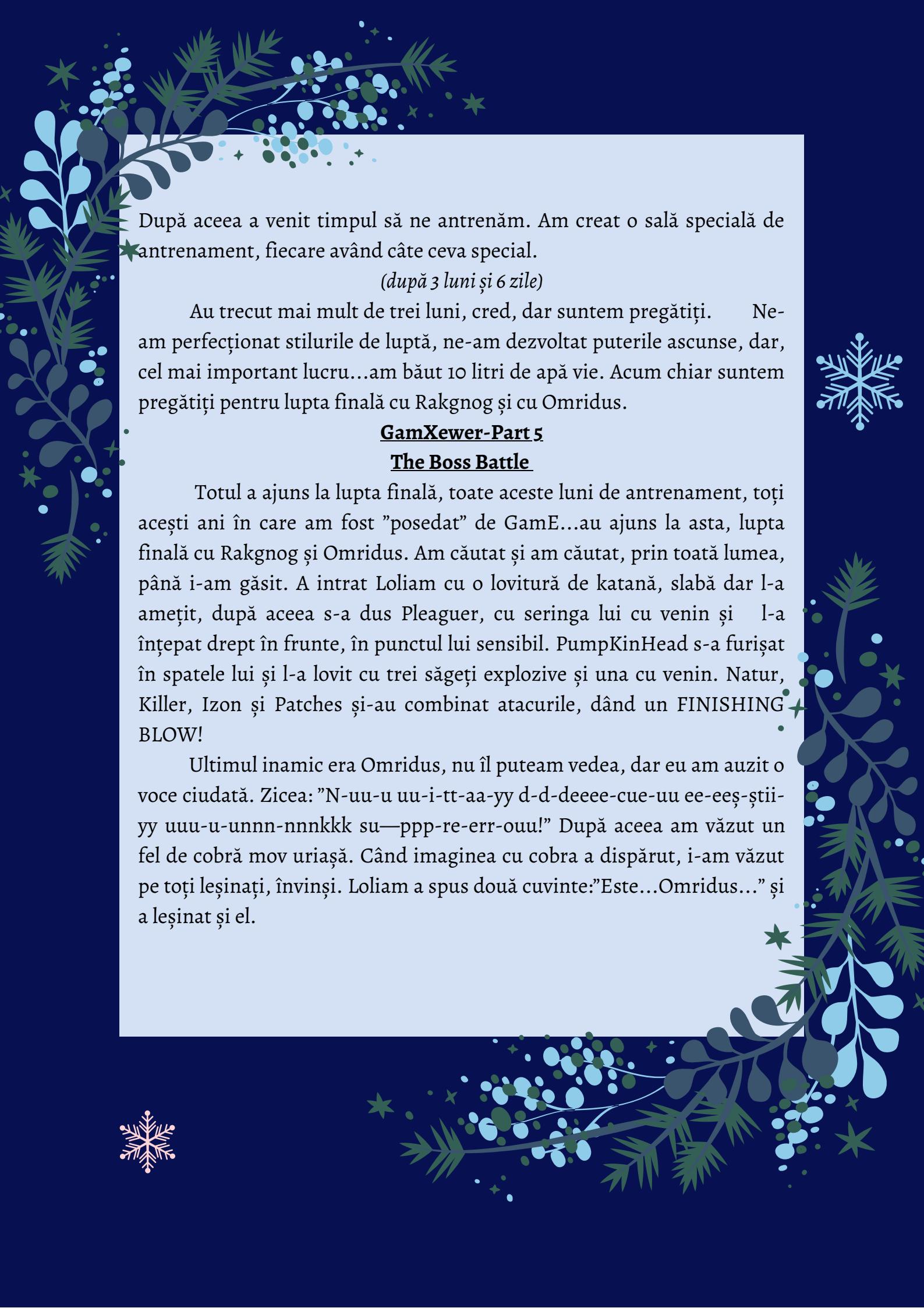
(după 5 ore și 33 de minute)

După o veșnicie, au ajuns. Chiar arătau uman, dar nu foarte uman. Aveau pielea în culori diferite, dar niciunul nu avea pielea de culoarea bej. Erau 7 tipi: Loliam, Izon, Patches, PumpKinHead, Pleaguer, Natur și Killer. Mă gândeam că numele lor sunau ciudat, dar hai să fim serioși, GamXewer? Ne-am cunoscut mai bine și ne-am arătat puterile. Ei au fost foarte mirați, dar și eu. Acești "extratereștrii" își puteau prelungi limba la infinit. Liderul lor, Loliam, mi-a povestit ce era cu ea. Trebuiau să ajungă într-un loc numit MIRA HQ. Din păcate, reactorul navei cu care călătoreau a explodat, rezultând în pierderea a doi prieteni. Prin spațiu, au găsit o navă extraterestră, care i-a ajutat să ajungă pe MIRA HQ și care le-au reînviat prietenii pierduți, cu un virus bun, pe care toți l-au primit. După aceea le-am povestit și eu povestea originii mele. După toate acestea am devenit buni prieteni.

GamXewer-Part 4

Training is everything

Nu putem învinge o putere malefică fără să măcar puțin antrenament, am dreptate sau n-am dreptate? O să le trebuiască ceva cu care să se lupte acestor "extratereștrii". Știi ceva? Am să-i numesc astronauți. Pe lângă un bun antrenament marca GamXewer, o să le trebuiască și niște arme...marca GamXewer. Le-am "făurit" ceva echipament și niște arme pe care ei le-au vrut. Pentru Loliam am făcut o katana uriașă, pentru Izon tot o katană, dar mai mică, pentru Pleaguer o seringă cu venin, pentru Patches am făcut o sabie clasice de pirat, pentru PumpKinHead, am făcut un arc cu săgeți, pentru Natur un fluijer fermecat și pentru Killer am făcut un cuțit care putea omorî pe oricine, deci va trebui să fie atent cu el.

După aceea a venit timpul să ne antrenăm. Am creat o sală specială de antrenament, fiecare având câte ceva special.

(după 3 luni și 6 zile)

Au trecut mai mult de trei luni, cred, dar suntem pregătiți. Ne-am perfecționat stilurile de luptă, ne-am dezvoltat puterile ascunse, dar, cel mai important lucru...am băut 10 litri de apă vie. Acum chiar suntem pregătiți pentru lupta finală cu Rakgnog și cu Omridus.

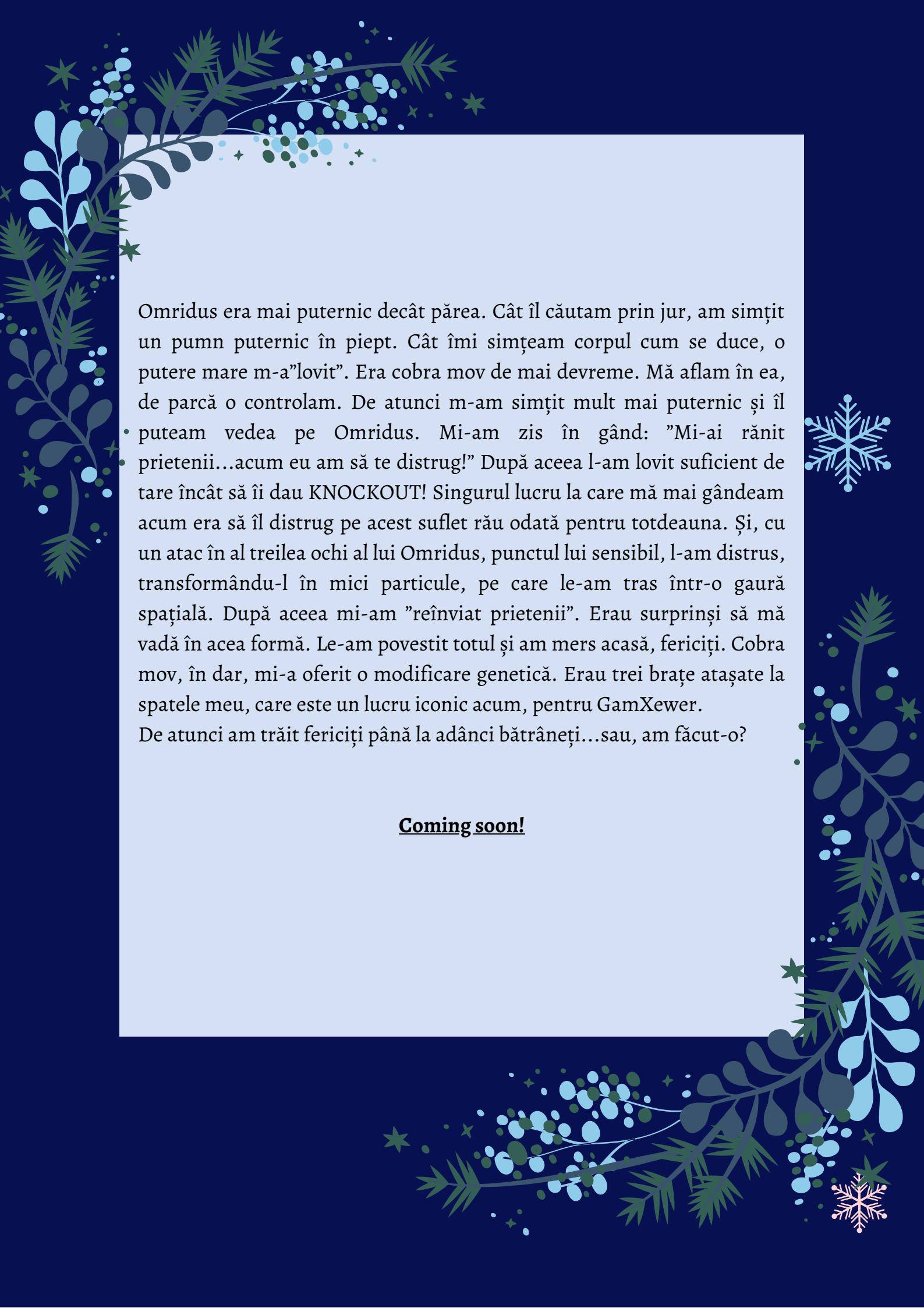
GamXewer-Part 5

The Boss Battle

Totul a ajuns la lupta finală, toate aceste luni de antrenament, toți acești ani în care am fost "posedat" de GamE...au ajuns la asta, lupta finală cu Rakgnog și Omridus. Am căutat și am căutat, prin toată lumea, până i-am găsit. A intrat Loliam cu o lovitură de katană, slabă dar l-a amețit, după aceea s-a dus Pleaguer, cu seringa lui cu venin și l-a înțepat drept în frunte, în punctul lui sensibil. PumpKinHead s-a furișat în spatele lui și l-a lovit cu trei săgeți explozive și una cu venin. Natur, Killer, Izon și Patches și-au combinat atacurile, dând un FINISHING BLOW!

Ultimul inamic era Omridus, nu îl puteam vedea, dar eu am auzit o voce ciudată. Zicea: "N-uu-u uu-i-tt-aa-yy d-d-deeee-cue-uu ee-eeș-știi-yy uuu-u-unnn-nnnkkk su—ppp-re-err-ouu!" După aceea am văzut un fel de cobră mov uriașă. Când imaginea cu cobra a dispărut, i-am văzut pe toți leșinați, învinși. Loliam a spus două cuvinte: "Este...Omridus..." și a leșinat și el.

Omridus era mai puternic decât părea. Cât îl căutam prin jur, am simțit un pumn puternic în piept. Cât îmi simțeam corpul cum se duce, o putere mare m-a "lovit". Era cobra mov de mai devreme. Mă aflam în ea, de parcă o controlam. De atunci m-am simțit mult mai puternic și îl puteam vedea pe Omridus. Mi-am zis în gând: "Mi-ai rănit prietenii...acum eu am să te distrug!" După aceea l-am lovit suficient de tare încât să îi dau KNOCKOUT! Singurul lucru la care mă mai gândeam acum era să îl distrug pe acest suflet rău odată pentru totdeauna. Și, cu un atac în al treilea ochi al lui Omridus, punctul lui sensibil, l-am distrus, transformându-l în mici particule, pe care le-am tras într-o gaură spațială. După aceea mi-am "reînviat prietenii". Erau surprinși să mă vadă în acea formă. Le-am povestit totul și am mers acasă, fericiți. Cobra mov, însă, mi-a oferit o modificare genetică. Erau trei brațe atașate la spatele meu, care este un lucru iconic acum, pentru GamXewer.

De atunci am trăit fericiți până la adânci bătrâneți... sau, am făcut-o?

Coming soon!

POEZII

"Poetii sunt stăpânii noştri, ai oamenilor obişnuiţi , în privinţa cunoaşterii mintii, încă intrucât ei sorbesc din izvoare pe care noi nu le-am făcut încă accesibile ştiinţei."

Sigmund Freud

Sosirea iernii

de Daria Sandu
clasa a VIII-a D

Profesor coordonator: Cătălina-Felicia Pleșoiu

Pe meleaguri, din depărtare,
Se aude toba mare
Ce vestește c-a venit
Anotimpul mult dorit.

Fulgi de nea, ca de poveste
Ni se aşază la ferestre,
Soarele-a cam obosit,
Uite, iarna a să sosit.

Moş Crăciun e aşteptat
Cu fursecuri, lapte cald.
El, de altfel, ne-a promis
Că va veni ca-ntr-un vis
Şi ne va aduce
Jocuri, haine, turtă dulce.

Adoratie

de Andra Codin
Clasa a VI-a D

Profesor coordonator: Cătălina Felicia-Pleșoiu

Iarăşi ai venit, iarnă
Cu mantia pururea strălucitoare
Delicateţe ca o pană
Şi cu ramurile susurătoare.

Mă uit la tine,
Mă dezmirzi,
Cu a ta măiestrie, cu al tău mister
Asemenea cum eşti.

Stau şi privesc ca o neghioabă
Cum mesteceni, plopi ori fagi
Se retrag cu grabă,
Din faţa celor dragi.

Ți-ai îmbrăcat podoaba veşnic argintie,
Care cu frumusetea pură și fără de asemănare,
A stârnit ceva în mine,
Poate admiratie, sentimente străine.

Stelele

de Anna Tocan
clasa a VII a D

profesor coordonator: Elena Pălăduță

Două stele-s față-n față
Și se privesc de dimineață.
În fiecare seară, o steluță plângе
Că una la alta ele nu pot ajunge.

Printre ele mai sunt și planete
Și peste toată galaxia e-o ploaie de comete.

Magia presărată pe soarele cel mare
Este aceeași cu cea a lunii strălucitoare.

Universul este ca o colivie minunată
De planete, de stele și de sori luminată,
E ca o comoară nelimitată,
Este ca un vis de lungă durată.

Așa că de-acum, seara, uită-te la stele,
Privește-le mult și bucură-te de ele,
Căci în curând unele vor pleca
Să-și mai viziteze familia.

profesor coordonator: Elena Pălăduță

Ce frumos e când citești o carte!
Te simți ca și cum ai merge departe,
Pe lună, pe stele, pe soare, pe Marte,
Lași o poveste peste tot să te poarte.

Când citești, cunoști oameni noi:
Pe-un rege mare și pe supușii săi,
Pe-un balaur rău și pe curajosul cavaler
Și pe cătelul său care poartă un guler.

Cartea este ca un portal mare
În care sunt nopți lungi și zile cu soare.
O carte nu e ca un film ce se vede în reluare,
Ci ca o întâmplare din viața ta uimitoare.

Și dacă vrei să-mi pui despre o carte o-ntrebare
Nu-ți voi spune decât să o citești vara viitoare.

Crăciunul

de Anna Tocan
clasa a VII a D

profesor coordonator: Elena Pălăduță

Iarna e un anotimp frumos
În care orișicine-i bucuros
Când sosește ușor, ușor, Crăciunul,
Un moment din iarnă cum nu-i niciunul.

De Crăciun, mâncarea e pe masă
Și toată familia vine înapoi acasă.
Bradul cel frumos e decorat
Cu beteală, globuri și un moț îndesat..

Peste tot auzi colinde frumoase,
În brazi și pe case – beculețe luminoase,
Fulgi de nea cad din văzduh ușor,
Moșul vine în casele copiilor.

Ce poți să-ți dorești mai mult de-atât?
Să te bucuri cu familia neîntrerupt.
Crăciunul e-o poveste fără sfârșit,
E un vis care poate fi îndeplinit.

Mister iernatic

de Iulia Albu
Clasa a VI-a D

Profesor coordonator: Cătălina-Felicia Pleșoiu

O floare de gheăță printre sate
Sub lumânări albe de pe cer,
Când lumina focului orbește
Podoaba iernii pierde, ca o boabă de piper.
Pretutindeni zăpada lucește, ca un ocean ireal,
Ca o horă de copii
Joacă asemenea unui voal
Mov-floral.

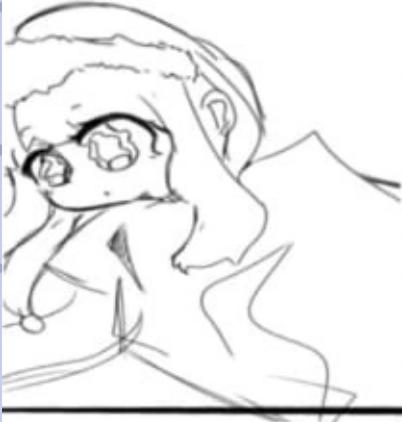
Liniștea nopții de iarnă lină,
Cu felinare argintii răzlețe,
De prin ultimele ulițe
Clipesc livid ca sarea-n mină.
Căldura joacă lângă noi
Ca zânele pe la ferestre,
Cum danseză fără veste...
Sunt doar puncte în mișcare,
Buni eroi.

Vine Crăciunul, luna stă în vârful bradului spirală
Merele aurii ieșite din sobă,
Cartea loială învelită în coperta pală
Stă pe covorul din postav prăfuit, oarbă.
Fulgii de gheăță topiți pe lac
Fundite albe ca pastele din mâncare,
Iernile ambre
Vindecă și cos cu ată și ac
Te lasă cu-n zâmbet,
Dintr-un bilet secret.

Benzi desenate

de Alexia Bocu și Beatrice Lie
clasa a V-a A

-alarmă sună-

Fetița aceasta pare una foarte obișnuită...

Fetița aceasta are un noroc extra-ordinar.

Hmm?

Uau...

-e încantată-

-se uită și desface cadourile-

-găsește ce și-a dorit-

Iupiiii!!!

MATEMATICA

*"Matematicianul este îmblânzitorul
ce a domesticit infinitul."*

Lucian Blaga

Divizibilitate. Aplicații practice și interdisciplinare

de Andra Codin și Denis Mustafa

clasa a VI-a D

profesor coordonator: Horia-George Georgescu

În această lucrare, vă prezentăm câteva aplicații practice și originale din cadrul capitolului „Divizibilitatea numerelor naturale”. Abordarea din acest material este una interdisciplinară, fiecare problemă făcând trimitere la o anumită disciplină. Vom publica soluțiile în numărul următor. Succes!

Numere prime mari

Un informatician are nevoie de ajutor. Acesta a creat un program care verifică dacă un număr este prim deoarece voia să testeze primalitatea numerelor următoare: 123324335, 12354363, 313133316, 9999991 și 111111111.

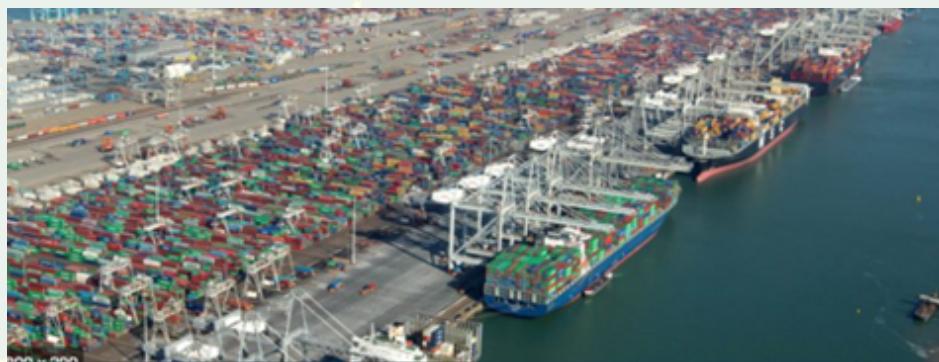
Programul nefiind bine optimizat, timpul de execuție este destul de mare și ar vrea să îi spui dacă există printre numerele respective anumite numere care nu ar avea cum să fie prime.

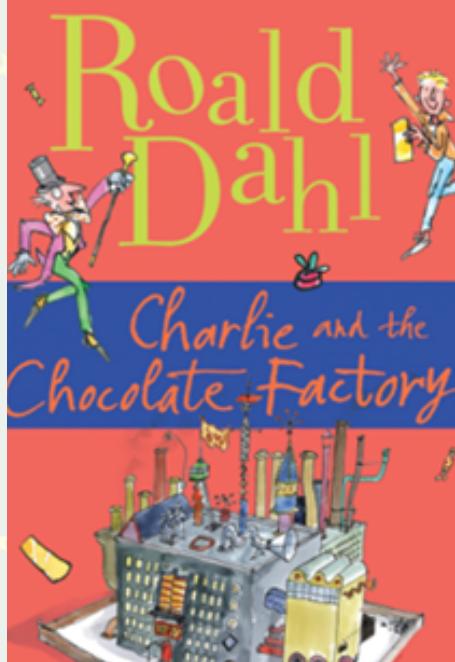
Așadar, ce numere din listă ar avea șanse să fie prime ?

Momentul întâlnirii

Din Portul Rotterdam (Rotterdam, Țările de Jos) pleacă trei vapoare. Primul se întoarce în port din 8 în 8 săptămâni, al doilea din 12 în 12 săptămâni, iar al treilea la fiecare 18 săptămâni.

După câte săptămâni se întâlnesc din nou în port cele trei vapoare?

Charlie și fabrica de ciocolată

Charlie Bucket este un proprietar al unei fabrici de ciocolată în competiție cu fabrica de ciocolată a experimentatului Willy Wonka. Fabrica lui Charlie a produs într-o zi 1110 bomboane de ciocolată albă și 1554 bomboane de ciocolată neagră. Charlie dorește să ambaleze toate bomboanele în cutii identice astfel încât să obțină cât mai multe cutii și fiecare cutie să aibă același număr de bomboane de ciocolată albă și același număr de bomboane de ciocolată neagră. Care este numărul total al cutiilor și câte bomboane de fiecare tip se află în fiecare cutie?

Bătălia de la Călugăreni (1595)

Istoricul Nicolae Bălcescu spunea despre această bătanie că: „Într-adevăr, armata lui [Sinan] era, cum știm, de 180 mii ostași, mai mult decât de zece ori mai mare ca a lui Mihai Vodă, care, cu toate ajutoarele ce primi din Moldova și Ardeal, d-abia se urca la 16 mii oameni”.

Care este numărul maxim de grupe care se puteau forma cu același număr de ostași români și otomani, și care era raportul de forțe (numărul de ostași români și otomani din fiecare grupă)?

Industria farmaceutică

Un laborator farmaceutic a primit 2313 mg. de substanță activă pentru producerea unui medicament. Acest medicament se găsește la comprimate cu 4 mg. substanță activă și respectiv cu 9 mg. substanță activă.

În urma consultărilor, medicii au decis să producă doar un anumit timp de comprimat, însă nu își doresc să rămână substanță activă nefolosită.

Ce tip de comprimat trebuie să producă astfel încât să folosească toată substanța primită?

Mens sana in corpore sano

Matei a primit de la un instructor sportiv să execute în total 42 de genuflexiuni și 18 flotări, nu pe toate deodată, ci în mai multe reprise.

Care este numărul maxim de reprise astfel încât Matei să execute de fiecare dată același număr de genuflexiuni și același număr de flotări?

Câte genuflexiuni și câte flotări trebuie să facă într-o astfel de reprimă?

Educație civică și voluntariat

Mai mulți elevi au organizat un târg de Crăciun în centrul unui mic oraș. Aceștia au vândut obiecte hand-made, ceai, ciocolată caldă și.a. cu scopul de a le face un cadou copiilor dintr-un orfelinat din țară. În urma încasărilor, au reușit să facă 263 de pachete.

La final, au dorit să decidă în ce oraș se vor deplasa pentru a dărui pachetele respective. Liderul grupului a făcut următoarea afirmație: "Chiar dacă am dărui mai mult de un pachet fiecărui copil, ținând cont de faptul că în niciun orfelinat din țară nu există mai mult de 200 de copii, cu certitudine trebuie să mergem în mai multe orașe."

De unde avea liderul grupului această certitudine?

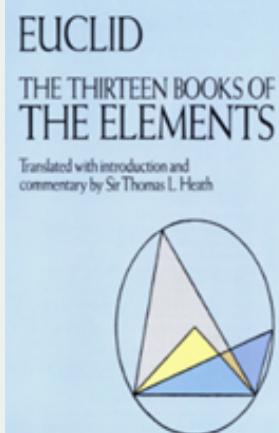
Is this a kind of magic?

Fostul solist al trupei Queen, Freddie Mercury s-a născut în anul 1946, David Bowie în anul 1947, iar Michael Jackson în anul 1958.

Un lucru interesant este faptul că toți acești ani sunt numere naturale care au exact 8 divizori.

Verificați în primă fază acest fapt și apoi studiați dacă în spate se ascunde ceva magic și într-adevăr toți marii cântăreți s-au născut într-un an cu această proprietate. Oare anul de naștere al lui Ray Charles respectă această regula? Dar al lui Elvis Presley?

Concluzii pripirite

Ştim că există o infinitate de numere prime (Teorema demonstrată inițial de Euclid). Știind că 3 este prim, 31 este număr prim, 331 este număr prim, 3331 este număr prim, 33331 este număr prim, 333331 este număr prim, 3333331 este prim și 33333331 este de asemenea prim, putem să afirmăm că am găsit o nouă modalitate de a genera numere prime, deci o nouă demonstrație că multimea numerelor prime este infinită? Justificați răspunsul!

O călătorie în Italia

Mircea este în Florența la o cofetărie în zona Galeriei Uffizi înainte de a intra să viziteze muzeul, nerăbdător să vadă pictura sa preferată, *Buna vestire* (Leonardo da Vinci). Mircea cumpărase on-line un bilet de adult la Galeria Uffizi care costa 12 euro.

Când a ajuns la intrare în Galerie, a observat-o pe Aura, o bună prietenă din copilărie care taxa biletele la intrare în muzeu. După un schimb rapid de replici, aceasta i-a mărturisit că în ultimile 5 zile a încasat în urma vânzării biletelor pentru adulți 19833 euro.

Mircea a exclamat imediat: "Verifică și numărul biletelor vândute. Ceva nu este în regulă!".

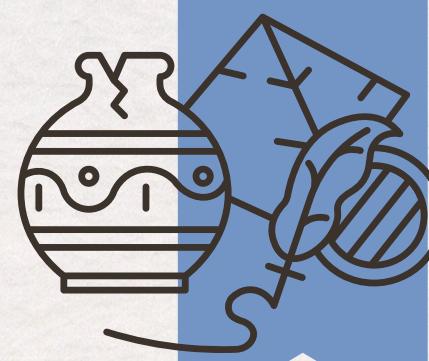
Cum și-a dat seama Mircea imediat de acest lucru?

ISTORIE

*"Istoria își bate joc de cei
care nu o cunosc,
repetându-se."*

Nicolae Iorga

București în timpul Primului Război Mondial

de Andreea Lazăr

clasa a VII-a D

profesor coordonator Flavia Curăvalea

România s-a alăturat Primului Război Mondial pe 27 august 1916 când a declarat război Puterilor Centrale. Pe 28 august 1916 Germania, urmată de Turcia și de Bulgaria declarau război României.

În luna noiembrie 1916, București era încercat de armatele austro-ungare și germane. Din 28 noiembrie până în decembrie, divizia I a României a purtat lupte cu caracter defensiv în fața diviziei a IX-a a Germaniei.

Data de 3 decembrie 1916 a fost ziua deznodământului bătăliei de pe Argeș. Departe de oraș, diviziile lui Falkenhayn au ajuns pe neașteptate în spatele armatei române, prinsă în luptă cu unitățile lui Makensen, întorcând în favoarea lor soarta bătăliei.

Regele Ferdinand a intuit pierderea armatei române, astfel încât familia regală a plecat la Iași, care a devenit noua capitală a României. O țară a cărei capitală este ocupată de inamici este o țară înfrântă, iar proclamarea Iașului ca fiind noua capitală a statului a însemnat că România continua războiul și după înfrângerile suferite.

Autoritațile militare primiseră ordin să părăsească orașul, iar primarul Emil Petrescu urma să se ocupe de formalitățile de predare a Bucureștiului pentru a nu-l expune bombardamentelor artileriei germane. Divizia a evacuat Bucureștiul pe 3 decembrie, iar Puterile Centrale l-au ocupat după trei zile.

Constantin Bacalbașa nota: „Capitala se umple de fugari de pe front. Pe străzile care vin dinspre barierele dinspre Sud apar șiruri de trăsuri militare fugite din rând... cavaleriști scăpați cum au putut fără arme, soldați de infanterie rupti de oboseală și plini de noroi; apoi șiruri lungi de care și căruțe pline cu locuitorii satelor de pe marginea Dunării, care fug din fața năvalei bulgarilor”.

În dimineața zilei de miercuri, 6 decembrie, locuitorii capitalei sunt treziți de explozii teribile urmate de un incendiu de proporții: Arsenalul armatei fusese aruncat în aer. Se zvonește că intrarea mareșalului Mackensen în oraș e iminentă. În jurul orei 15, trupele Puterilor Centrale defilează pe Calea Victoriei, întâmpinate cu flori și entuziasm de doamne și domnișoare aparținând în mare măsură comunităților germană și austriacă.

Mareșalul Mackensen sosete într-un automobil decapotabil și e surprins să vadă în centru prăvăliai deschise și cafenele pline. Va nota ulterior:

„Pe măsură ce pătrundem mai adânc în oraș, se conturează imaginea vietii și forfonei unui mare oraș pașnic. Magazine deschise, cafenele pline! Polițiști în uniformă reglementează într-o ținută ireproșabilă circulația. În Berlin n-ar fi fost mai ordonat. Izolat răsună strigăte de ură! și aclamații în limba germană. Nu ne găsim oare în mijlocul unei populații inamice? Nu este, totuși, război? E un vis care ne înceală?”

Pentru București începea o perioadă foarte grea, prin care locuitorii urmău să treacă timp de doi ani. Totuși, deciziile luate de conducătorii României ne vor aduce în tabăra căștigătoare, România atingându-și marele obiectiv național: Marea Unire.

MUZICĂ

"Muzica însuflețește universul,
dă aripi mintii, zbor imaginației
și viață tuturor."

Platon

Interviu cu Alexandra Vasilescu din clasa 7B

Realizat de Bianca Alecu,
clasa a VIII- a D

1) Ce gen de muzică asculti și cânti?

Ascult și cânt muzică populară, fiind inspirată de părinții mei care sunt iubitori ai acestui gen de muzică.

2) Cânti la vreun instrument?

Nu cânt la niciun instrument, deși poate ar fi bine să învăț, deoarece m-ar ajuta și la interpretare.

3) Cum ai ajuns să cânti?

Aascultând muzică acasă, am început să cânt și mama și-a dat seama că am talent. Așa am ajuns să fac canto, iar profesorii m-au încurajat să continui.

4) De la ce vîrstă ai început să studiezi muzica populară?

Am început la vîrsta de 5 ani.

5) Ce te face să continui?

Muzica îmi creează o stare de bine, fiind o pasiune frumoasă, ceea ce mă face să continui.

6) Muzica este doar un hobby sau vrei să faci o carieră din ea?

În viitor, aş vrea să transform acest hobby în carieră pentru a avea o meserie care să îmi facă plăcere.

7) Ai mers la concursuri? Dacă da, ce premii ai luat?

Am participat la festivalul „Spic de grâu”, care este un festival pe mai multe secțiuni de muzică și am luat locul 1 la secțiunea de muzică populară.

8) Ai recomanda și celorlalți această activitate? De ce?

Aş recomanda această activitate deoarece este o activitate frumoasă, plăcută care îți oferă satisfacții și te face să îți petreci timpul într-un mod relaxant.

9) Ce îți place cel mai mult la muzica populară?

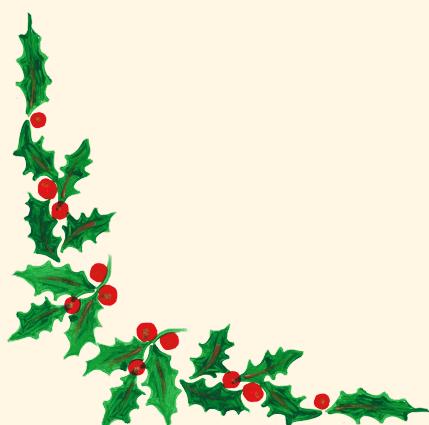
Îmi place muzica deoarece învăț ceva nou prin muzică și face parte din cultura noastră.

10) Ce înseamnă muzica pentru tine?

Pentru mine, muzica înseamnă libertatea de a te exprima și de a-ți face înțelese sentimentele.

11) La ce emisiune ai participat?

Am participat la o emisiune de la Favorit TV, Seara Românească cu Georgel Nuca, unde sunt promovate tinerele talente.

Sentimentele transmise de muzică

profesor coordonator: Mihaela Haldan

Fiecare dintre noi avem zilnic contact cu muzica. Aceasta este o artă complexă exprimată prin versuri, note, armonii, ritm, nuanțe și măsură. Pentru fiecare dintre noi înseamnă un lucru diferit, o diversiune de sentimente, emoții și trăiri. Personal, muzica îmi transmite sentimente în funcție de genul muzical. Eu vă voi prezenta două dintre acestea.

Muzica clasică instrumentală

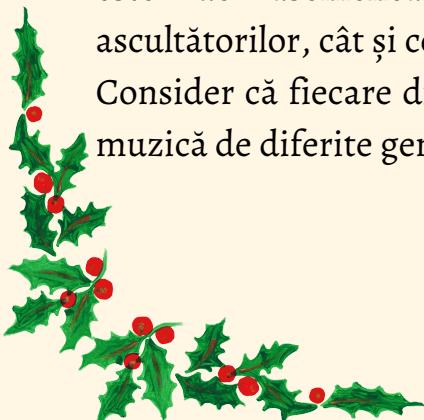
În funcție de tempo, mod și tonalitate, muzica clasică îmi dă o stare de liniște și de pace interioară. Lucrările lui W. A. Mozart îmi aduc o stare de fericire și armonie. În schimb, lucrările lui P. J. Tchaikovsky mă induc într-o stare de melancolie și tristețe. Utilizarea minorului armonic într-o piesă muzicală intensifică starea de melancolie și stârnește mai multe emoții. Vioara și pianul sunt cele mai utilizate instrumente în acest gen muzical.

Muzica clasică corală

Muzica corală stârnește sentimentul de "piele de găină". Armonia celor patru voci (soprano, alto, tenor și bas) te induc într-o stare de pace și speranță. În acest tip de muzică este foarte importantă armonizarea și sincronizarea coriștilor, iar notele trebuie luate exact pentru ca armonia să sună perfect. Utilizarea nuanțelor este de asemenea foarte importantă pentru stârnirea sentimentelor ascultătorilor, cât și coriștilor.

Consider că fiecare dintre noi simțim astfel de sentimente atunci când ascultăm muzică de diferite genuri.

MUZICA

de Ana-Maria Biziniche

Clasa a VIII-a D

Profesor coordonator: Mihaela Haldan

Muzica reprezintă o cale de scăpare.

În culmea disperării, muzica te salvează și te aduce pe calea cea bună, reconstituindu-ți emoțiile și punându-te pe picioare.

Pentru mine, a avea acces la muzică este o eliberare sentimentală. Las gândurile să evadeze din închisoare ca niște păsări în largul cerului și deschid ușa emoțiilor pozitive.

Prin muzică dai frâu imaginației. Gândul îți zburdă prin toate direcțiile și îți pune la dispoziție unele ipostaze în care nici nu știai că te poți afla. O diversitate a muzicii poate favoriza acest lucru. De exemplu, o stare de bine duce la o dispoziție bună, pe când o stare de tristețe poate aduce după sine o muzică de un ritm mai lent și liniștit.

Consider că pianul și vioara sunt niște mijloace perfecte de transpunere a muzicii prin tandrețea mesajului pe care îl transmit. Totodată, cele două dau un plus de armonie și un efect melancolic ce-ți va alina sufletul.

Pe de altă parte, chitara și tobele dau o aură de energie atmosferei și o circumstanță dinamică când acestea încep să cânte.

În concluzie, rezumând tot ce am scris mai sus, muzica pune în valoare numai aspecte pozitive. Sunt de părere că, trăind prin prisma muzicii, ajungi să distinge binele de rău și totul poate deveni real dacă asta-ți dorești cu adevărat.

ÎN JURUL LUMII... DE CRĂCIUN

Nu v-ar plăcea să faceti o scurtă călătorie în jurul lumii pentru a afla tradițiile sau obiceiurile, chiar gastronomia altor țări din lumea întreagă? Ei bine, eu cred că da, de aceea v-am lăsat aici o parte din sufletul mai multor țări de Crăciun.

The Gingerbread Man

de Andreea Lazăr

clasa a VII-a D

profesor coordonator: Diana Geantă

Everyone loves Christmas and the happiness that comes with it. What we enjoy most about this holiday are the sweets and gifts we share. For instance, gingerbread is something everyone wants to eat these days. But do we know how it became so loved and popular?
If you don't, why not know now?

Early history

The first known recipe for gingerbread originated in ancient Greece. After all, ancient Greece was known for its incredible minds. I mean, isn't the person who created the recipe a genius? Greeks and Egyptians used it for their Gods, and after the Crusades, they introduced gingerbread to Europe, where cooks from noble families had the opportunity to play with its ingredients. As time went on, gingerbread became more affordable for the middle class.

16th century England

Who hasn't heard of the sixteenth century? It was full of reforms and changes that still affect us today.

During the glorious reign of Elizabeth I (1558-1603), gingerbread started to have the shape we grew to love: that of a gingerbread man. Or at least that is what we think.

The problem is that we are not very sure of the story behind the decision to give the gingerbread a humanoid shape. Some say that the queen had gingerbread men made to represent foreign dignitaries and people in her court. So many bakers started selling gingerbread men, and since sugar had an affordable price during that time for the working class, the gingerbread man became popular quickly.

I'm sure the gingerbread with dresses and bow ties spread like wildfire.

The Victorians

We go back to England not because of my passion for its history, but because this country helped popularise Christmas by adding traditions and sweets from all around the world.

Queen Victoria was crowned in 1837, and since then, Her Majesty has introduced several German traditions all around England and its colonies. Alongside the Christmas tree, the gingerbread man became a Christmas treat. It wasn't a German tradition, but something that any Englishman knew.

Presentdays

The Gingerbread man is eaten at every Christmas, being a nice treat for little kids and adults.

Fun Facts

- By 'gingerbread', the Englishmen meant 'preserved ginger'.
- Have you ever heard of gingerbread houses? If you have, you must know that they are the result of the tale 'Hansel and Gretel', in which a house made of gingerbread is mentioned.
- June 5th is National Gingerbread Day.

Colindele în jurul lumii

de Iulia-Maria Albu și Maria Bocăneală,

Clasa a VI-a D

Profesor coordonator: Andreea Popescu

Colinde, colinde,
E vremea colindelor! (Mihai Eminescu)

A venit vremea colindelor, cântările ce vestesc nașterea Mântuitorului, ducându-ne totodată cu gândul la atmosfera frumoasă a Crăciunului, la cadouri și dulciuri colorate, prăjitură coapte și rumenite, la fructe, jucării de plus moale, catifelat, ca din fetru, cu puf ori lână sau din plastic. M-am desprins astăzi din România și colindele sale, scriind despre celelalte țări și cântecele lor pentru Crăciun.

În Anglia, din noiembrie până în decembrie, copiii cântă colinde de Crăciun în școli și prin sate, în speranța unei monede, a unei nuci sau doar pentru a simți bucuria dată de muzica iernii.

Melodiile ascultate de ei sunt și preferatele noastre, printre care se numără Silent Night (un colind care în 2011 a fost inclus pe lista Patrimoniului imaterial UNESCO). Inițial, melodia a fost scrisă în Germania de către Joseph Mohr, care a numit-o atunci Stille Nacht, fiind tradusă apoi în engleză. Biserica este locul unde se ascultă muzica specifică lor, care le încâlzește inima, In the Bleak Mid-Winter, cea despre iarna friguroasă și despre nașterea Mântuitorului. Un colind care provine din latină, dar care a fost adoptat de către englezi, O Come, O Come Emmanuel, se poate cânta la pian, chitară, contrabas, însă își păstrează mereu farmecul. Coventry Carol este și el un cântec cu un farmec aparte, asemenea colindelor Joy to the World și God Rest Ye Merry, Gentleman.

It Came Upon a Midnight Clear urmează ritmul propriilor sale floricele, când tonul se ridică mai sus, iar liniștea Crăciunului parcă răzbată din notele melodiei. Este un cântec scris în America, la fel de îndrăgit ca *O Little Town of Bethlehem* și *Away In A Manger* – cântate cu dragoste de către familii în timpul sărbătorilor de iarnă.

Varianta cea mai frumoasă a colindelor este cea cântată de un instrument cu clape albe, ori de unul cu arcușuri lăcuite ori de corzi prăfuite.

În Australia, acolo unde Crăciunul zăbovește pe vreme cu soare și lumină, colindele speră la un strat de zăpadă. A *Christmas Day* și *The Three Drovers* sunt cântările îndrăgite.

Vestita Suedie adăpostește colindul său cel neprețuit, *Santa Lucia*, cântat de copii. Una dintre fete dă tonul, purtând pe cap o coroană din lumânări, iar la brâu o eșarfă roșie. Este însotită de fete îmbrăcate în alb, care țin în mână câte o lumânare, iar cu cealaltă se prind una de alta.

Colindele Crăciunului sunt totul, sunt tot ce fiecare țară păzește, tot ce doar ele pot îndeplini: bucuria!

Sursă: <https://www.classical-music.com/features/articles/25-greatest-christmas-carols-all-time/>

În varianta electronică a revistei, puteți asculta colindele dând click pe melodiile subliniate.

Poftiți la masa... de Crăciun!

de Mihai Drăghici

Clasa a VI-a D

Profesor coordonator: Andreea Popescu

Știm cu toții: de pe masa noastră de Crăciun nu lipsesc cozonacii pufoși, sărmăluțele, salata de Boeuf și piftia, dar masa de Crăciun nu arată la fel în toate țările. Vă invit să descoperim împreună ce pun pe masa de Crăciun oamenii din diferite țări.

Nu știu dacă știați, dar o cină de Crăciun braziliană conține: Chester (un tip de pui sau de curcan crescut special pentru a avea pieptul și pulpele mai mari) servit cu legume sau fructe proaspete, legume de diferite feluri gătite la cuptor, orez, o șuncă preparată după o rețetă specială, salată de cartofi (asemenea salatei noastre orientale) și diferite deserturi.

Un desert popular prezent pe masa de Crăciun a brazilienilor este Rabanada, o variantă a frigănelelor românești, adică felii de pâine care sunt îmbibate în lapte, ouă, diferite arome și apoi prăjite, peste care putem pune zahăr și scorțișoară.

Rabanada

În Mexic, oamenii servesc în această seară specială un preparat culinar numit Tamales, adică un preparat realizat din carne de porc sau carne de vită învelită într-un aluat din făină de porumb și apoi rulată în frunze de porumb uscate sau în frunze de banană. Pe lângă Tamales, nelipsite de pe masa de Crăciun sunt Guacamole (o salată pe bază de avocado), Burrito, Pico de Gallo (o salată din roșii, pătrunjel și ceapă, potrivită pentru nachos sau tacos) sau celebrele Quesadillas.

În Mexic, oamenii servesc în această seară specială un preparat culinar numit Tamales, adică un preparat realizat din carne de porc sau carne de vită învelită într-un aluat din făină de porumb și apoi rulată în frunze de porumb uscate sau în frunze de banană. Pe lângă Tamales, nelipsite de pe masa de Crăciun sunt Guacamole (o salată pe bază de avocado), Burrito, Pico de Gallo (o salată din roșii, pătrunjel și ceapă, potrivită pentru nachos sau tacos) sau celebrele Quesadillas.

Vă doresc poftă bună la masa de Crăciun și sărbători pline de bucurie!

Sărbători de iarnă în lume

de Eva Maria Tănăsescu

Clasa a V-a D

Profesor coordonator: Cătălina-Felicia Pleșoiu

Australia

În Australia, Crăciunul cade în plină vară, dar asta nu-i împiedică să sărbătorescă această zi importantă. În săptămâna dinaintea Nașterii Domnului, australienii se întâlnesc noaptea în parcuri și cântă colinde, ținând în mâini lumânări aprinse. Aceasta este o tradiție foarte frumoasă, la care participă familii întregi, pregătite cu scaune pliante, pături și coșulete cu mâncare, de parcă s-ar pregăti pentru un picnic, și stau împreună, indiferent de vreme, celebrând astfel, marea sărbătoare care urmează. În fiecare an de Crăciun, plajele din Australia sunt împânzite de oameni care vin să-l întâlnească pe Moș Crăciun și să se bucure de cadourile pe care le transportă cu barca cu motor, în valurile oceanului. Unele familii celebrează Crăciunul pe plajă, unde se servesc friptură de curcan, salate și budincă. Acasă cadourile îi așteaptă pe copii, așezate cu grijă sub brad.

Italia

Crăciunul începe cu opt zile înainte de 25 decembrie și este cunoscut sub denumirea de Natale. Copiii colindă din casă în casă să spună poezii și să cânte, dar darurile le primesc pe 6 ianuarie. Conform tradiției, cadourile sunt aduse de Befana, o vrăjitoare urâtă, dar bună. Befana, călare pe mătură, verifică atentă cine a fost cuminte și cine nu de-a lungul anului, intră prin hornuri și lasă daruri lângă bradul împodobit. În bisericile din Italia sunt prezentate ieslea cu pruncul Iisus și cu magii în mărime naturală. O altă tradiție este ce a Irozilor - colindători costumați: pe lângă Irod, mai apare un moș cu barbă lungă și cu cojocul întors acesta fiind bufonul romanilor, de asemenea, altcineva este costumat ca o paiață cu clopoței la picioare.

China

Data Anului Nou Chinezesc variază de la un an la altul. Ea este între 21 ianuarie și 20 februarie. În timpul acestei perioade de vacanță, lampoanele roșii, simbol al norocului sunt agățate peste tot. În seara de Revelion, oamenii aruncă petarde și trag focuri de artificii, pentru a alunga demonii și pentru a cere tihă și fericire. Fiecare membru al familiei oferă un plic roșu, care conține bani. A doua zi pe stradă se desfășoară dansul dragonului.

Locuri în care ai putea sărbători Crăciunul în cel mai frumos mod

de Natalia Ardeleanu

clasa a VI-a D

Profesor coordonator: Andreea Popescu

Crăciunul nu este doar o sărbătoare a cadourilor, ci și o sărbătoare care aduce toate familile împreună. Dacă v-ați gândit cum ar fi să petreceți Crăciunul în altă țară, aici sunt câteva locuri în care v-ați simți de minune în ziua (sau în preajma) Crăciunului.

Laponia, Finlanda

Dacă vrei să îl vizitezi pe bărbos chiar la el acasă și îți place să petreci Crăciunul într-un loc cu multă zăpadă, poți vizita Satul lui Moș Crăciun aflat în apropiere de Cercul Polar, în orașul Rovaniemi. Bărbatul vesel îmbrăcat în roșu și cu o barbă lungă și deasă este cel mai admirat locuitor al orașului. Poți vedea cum

elfii să confecționează cadouri și cum cei 8 reni ai Moșului se pregătesc pentru a zbura în întreaga lume ca să împartă daruri tuturor copiilor.

Tallin, Estonia

Capitala Estoniei este recunoscută pentru minunatul spirit al Crăciunului pe care îl insuflă vizitatorilor săi an de an. În 2019, Târgul de Crăciun din Tallin a fost numit „The Best Christmas Market in Europe”. Primul brad de Crăciun a fost afișat public chiar aici, în anul 1441, și asta face ca magnificul brad să își păstreze importanța în perioada aceasta a anului. În jurul bradului din centrul orașului se află diverse căsuțe unde estonienii vând ornamente făcute manual, sculpturi din zăpadă, băuturi și mâncare tradițională. Eu cred că o mică vacanță de Crăciun în Tallinn va fi o experiență încântătoare atât pentru copii, cât și pentru adulți.

Viena, Austria

Viena este unul dintre cele mai frumoase locuri din lume pe care poți să le vizitezi în preajma sărbătorilor datorită celor șase târguri de Crăciun: târgul din fața primăriei, târgul de la Palatul Belvedere, târgul de la Palatul Schönbrunn, târgul din Maria-Theresien Platz, târgul Altes AKH (fostul spital municipal) și târgul Spittelberg. Merită să vizitezi măcar unul dintre ele. Miroslul de vin fierb, turtă dulce, portocale și scorțișoară este prezent în orice moment al zilei. Târgurile mai sunt deschise până pe 23 decembrie... grăbește-te!

Dar dacă dorești să petreci Crăciunul în România, îți recomand următoarele târguri:

Târgul de Crăciun din Piața Constituției (București)

Anul acesta, zona din fața Palatului Parlamentului este îmbrăcată în străie de sărbătoare și te așteaptă să te bucuri de spiritul sărbătorilor de iarnă. La Târgul de Crăciun din Piața Constituției, deschis până pe 26 decembrie, te poți delecta cu preparate tradiționale de iarnă, diferite dulciuri și cozonaci proaspeți, te poți distra cu prietenii în roata panoramică sau dându-vă cu patinele pe gheață. Dacă nu ești o fire activă, te poți bucura de un concert live în timp ce savurezi un ceai sau o ciocolată caldă.

Târgul de Crăciun din Craiova

Avem cu ce să ne mândrim: Târgul de Crăciun din Craiova ocupă anul acesta locul 3 în topul Best Christmas Markets in Europe, după târgurile din Budapesta și Gdansk. Cu workshopuri atât pentru copii, cât și pentru adulți, cu numeroase standuri desprinse parcă din povești, patinoar, scene pentru concerte, târgul de Crăciun a acaparat întregul oraș, zonele de activități fiind legate între ele prin culoare de luminițe.

Deci, tu ce ai de gând să faci Crăciunul acesta?

Surse foto și de informare: <https://www.easemytrip.com/blog/best-christmas-destinations-in-the-world>

<https://www.europeanbestdestinations.com/christmas-markets/>

Reguli de conduită în jurul lumii

de Andra Codin

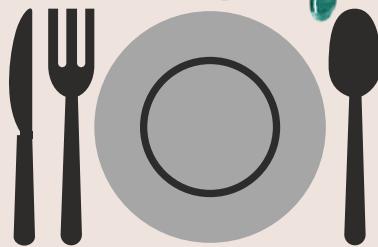
Clasa a VI-a D

Profesor coordonator: Andreea Popescu

Fiecare țară are propriile obiceiuri, tradiții, porturi, gastronomie, valori, reguli de conduită etc., toate dezvoltându-se în acord cu mentalitatea și personalitatea locuitorilor țării respective. Respectarea regulilor de conduită și manierelor specifice fiecărei culturi este o dovadă de respect față de aceasta. Deși par un lucru învechit, regulile de conduită și manierele arată respectul, toleranța, deschiderea și bunătatea pe care le avem față de cei din jurul nostru.

Așa cum în Chile se preferă să mănânci cu argintarie, în Tailandă furculițele nu sunt des folosite, iar în Etiopia este politicos să mănânci cu mâna. Vă invit să descoperiți câteva dintre cele mai neobișnuite reguli de conduită din diferite culturi, care sper că vă vor inspira și vă vor convinge să citiți mai multe informații din acest domeniu.

La masă

- În Afganistan, după ce, din greșală, pâinea ți-a scapat pe jos, trebuie să o ridici și să o săruți.
- În semn de respect pentru Zeița Pachamama, în anumite părți din Peru, Argentina, Chile sau Bolivia se varsă câteva picături din băutura locuitorilor acestor țări.
- În China, pentru a exprima faptul că ți-a plăcut mâncarea, poți face puțină dezordine în farfurie sau lăsa câteva bucăți din preparatul respectiv. Cu toate acestea, niciodată nu se poate lasă orezul neterminat; este un gest nepolitic și ofensator.
- În Japonia și Egipt, este nepolitic să te servești singur cu băuturi. Este obligatoriu să lași pe altcineva să facă acest lucru.
- În Tailandă, este politic să mânânci indirect cu furculița, însemnând că trebuie întâi să iezi mâncarea cu furculița, să o pui pe lingură, apoi să o mânânci.
- În cultura noastră, sorbitul mâncării este unul dintre cele mai nepoliticoase lucruri pe care le poți face la masă. În Japonia, însă, sorbitul mâncării este un sunet pe care orice gazdă sau bucătar dorește să-l audă de la oaspeții săi, deoarece acest gest arată faptul că preparatul a fost foarte bun și mâncat cu placere.
- Există țări în care oamenii se apucă de mâncat imediat ce au primit preparatul, fără a-i aștepta pe ceilalți oameni care sunt la masă, însă în Coreea de Sud masa începe abia după ce persoana cea mai în vîrstă de la masă primește preparatul.

Alte reguli de conduită

- În alte țări, printre care Coreea de Sud și Japonia, este nepoliticos să întârzii. În China, însă, poți întârzi 10 minute fără să fii considerat nepoliticos. În Mexic, este un lucru obișnuit ca oamenii să întârzie chiar și o jumătate de oră la întâlniri, însă în Germania trebuie să ajungi cu 10 minute mai devreme la întâlnire, indiferent că este vorba despre una personală sau una de afaceri.
- În Pakistan, mâna cea stângă este considerată necurată, așa că încercați pe cât posibil să folosiți mâna dreaptă pentru a mâncă, a-i oferi cuiva mâncarea sau a strânge mâna unei persoane. Folosește mâna dreaptă sau ambele mâini pentru a primi un cadou de la un nepalez sau pentru a-i oferi tu unul; înmânarea unui obiect, saluturile și gesturile de bază din limbajul nonverbal trebuie făcute cu mâna dreaptă în Nepal, mâna stângă fiind folosită pentru activități neigienice, precum curățenia.
- În Kenia, atunci când te întâlnești cu o persoană mai în vîrstă sau care are un rang mai înalt decât tine, trebuie ca mâna ta stângă să atingă încheietura dreaptă a persoanei pe care o saluți, în semn de respect.

Surse foto și de informare:

<https://www.foxnews.com/food-drink/table-manners-around-the-world>
https://www.budgetair.com/en_us/blog/table-manners-around-the-world
<https://ar.pinterest.com/pin/japanese--130534089172113777/>

Boboteaza

de Liviu-Andrei Marinescu

Clasa a VIII-a D

Profesor coordonator: Cătălina-Felicia Pleșoiu

În fiecare an, pe data de 6 ianuarie, atât Biserica noastră Ortodoxă, cât și Biserica Catolică sărbătoresc Botezul Domnului sau Boboteaza. În grecește, am descoperit că termenul de Bobotează este numit Epifanie, care, prin traducere, înseamnă „Arătarea Domnului”, adică a Sfintei Treimi reprezentată prin Tatăl Cereșc, Fiul și Duhul Sfânt.

Studiind la religie, am aflat că biserică susține că la Botezul lui Iisus Hristos s-a pogorât din cer Sfânta Treime în chip de porumbel, când s-a auzit glasul Tatălui Cereșc zicând: „Acesta este fiul meu iubit”.

Boboteaza reprezintă una dintre cele mai importante sărbători ale anului pentru creștini, deoarece în tradiția românească, în localitățile așezate pe malul unui râu, pe malul Dunării sau pe țărmul mării, există obiceiul, că preotul, cu ocazia slujbei care se face acum, aruncă o cruce de lemn în apa foarte rece, uneori chiar înghețată, după care sar unii flăcăi curajoși pentru a o aduce înapoi. În toate bisericile ortodoxe, cu acest prilej, preoții fac agheasmă (apă sfântă) cu care apoi „botează” apele, oamenii, animalele și casele. Agheasma trebuie luată de credincioși după Sfânta Liturghie și se consumă câte puțin în fiecare dimineață, pe nemâncate, timp de 7 zile.

Această tradiție face parte din multe altele preluate în creștinism din tradițiile anterioare precum purificarea, cinstirea apei și a focului.

Boboteaza sau Epifania este astfel și o sărbătoare dedicată purificării naturii, și mai ales a apelor, de forțele răului, ceea ce este extraordinar de frumos. Se mai spune că tot acum animalele vorbesc căpătând puteri neobișnuite.

Așadar, trebuie să ne învrednicim pentru ca în fiecare an să participăm, cu mic cu mare, la sfintele slujbe care au loc odată cu venirea momentului în care toți credincioșii își deschid sufletul, cu evlavie și milostenie, față de acest eveniment religios.

Primul brad de Crăciun din România

de Daria Vasile

Clasa a V-a D

Profesor coordonator: Cătălina-Felicia Pleșoiu

V-ați întrebat vreodată de unde a venit ideea ca în România să împodobim un brad de Crăciun?

Primul brad împodobit a fost în Letonia în anul 1510, urmând Franța peste 10 ani, când Helene de Mecklenburg după căsătoria cu ducele de Orleans aduce tradiția și aici. Ulterior, bradul de Crăciun se răspândește în toată Europa.

În România, Regele Carol I de origine germană, a decis în anul 1866 să împodobească primul brad în curtea regală. În „Memorii” Prințipele Carol evocă în Ajunul Crăciunului anului 1874 care a fost „de o frumusețe strălucitoare” și când, pentru prima dată, au fost împodobiți de Prințesa Elisabeta în Sala Tronului 14 brazi frumoși, după obiceiul țărilor nordice și întreaga lume bună a Bucureștiului a fost prezentă și a primit cadouri simbolice.

Câtă brazi sunt împodobiți anual? Ei bine, nu a fost făcută o statistică exactă, dar se știe că se cumpără mai mulți brazi artificiali decât cei naturali.

În ultimii ani, în România, se regăsesc de Crăciun în casele oamenilor tot mai mulți brazi artificiali. Este foarte importantă conștientizarea noastră, de a avea grijă de natură prin salvarea brazilor naturali.

Am fost anul acesta la Târgul de Crăciun din București și am observat că atracția principală este bradul artificial. Cred că organizatorii târgului vor să păstreze simplitatea Crăciunului folosind totodată simbolul acestei sărbători, respectiv bradul.

Nu contează ce brad mare și bogat de Crăciun aveți, ci emoția pe care o simțiți când împodobiți bradul în familie.

Legenda lui Moș Crăciun

de Sofia Predescu

Clasa a V-a D

Profesor coordonator: Cătălina-Felicia Pleșoiu

Toți copiii îl iubesc pe Moș Crăciun, dar mulți dintre ei nu știu legendele care au apărut despre acest bătrânul simpatic. Iată una dintre aceste legende!

„A fost odată un păstor bătrân, care la lăsarea serii, a dorit să găsească un adăpost unde să înnopteze cu câinele său. Deodată, pe cerul întunecat al nopții, a văzut o stea mare ce lumina foarte puternic.

Păstorul, uimit de acest semn de pe cer, a decis să urmeze lumina stelei. La un moment dat, câinele păstorului a găsit un grajd unde se aflau un bărbat și o femeie ce ținea în brațe un Prunc. Era frig și animalele din grajd încercau să îl încălzească. Păstorul a învelit femeia și copilul cu blana de oaie pe care o avea pe el, iar ca să nu-i fie frig peste noapte, bătrânul s-a așezat între oi să se încălzească.

A doua zi de dimineață, păstorul vede o lumină albă în care apare Dumnezeu și apropiindu-se de bătrân îi dă sarcina ca în fiecare an, în ziua de 24 spre 25 decembrie, să fie cel care aduce bucurie, făcând înconjurul lumii pentru a duce cadouri tuturor copiilor.”

Legenda lui Moș Crăciun este inspirată din faptele Sfântului Nicolae, încă din secolul al III-lea.

Chiar dacă mitul poate varia de la o zonă la alta, în special în funcție de climă, în perioada Crăciunului, Moș Crăciun este imaginat ca fiind un bărbat în vîrstă, cu o barbă lungă și albă, îmbrăcat într-un costum roșu și locuind într-o țară nordică (mai frecvent în Finlanda sau Canada). Spiridușii îl ajută la pregătirea cadourilor. El împarte cadourile în noaptea de Crăciun, cu ajutorul unei sănii zburătoare ce este trasă de reni ori pe o placă de surf în Australia. Moș Crăciun intră în casele copiilor prin horn ori gaura cheii și aşază cadourile sub Pomul de Crăciun sau în cizmele pregătite special pentru acesta.

Spiritul lui Moș Crăciun încălzește zilele friguroase de iarnă cu iubire, generozitate și fapte bune. Crăciun fericit!

CINEMATOGRAFIA

*"Cred că cinematografia și
magia au fost mereu
strâns asociate. Primii
oameni care au făcut filme
au fost magicieni."*

F.F.Coppola

It's beginning to look a lot like Christmas.....movies!

de Sasha Gheorghiu
clasa a VII-a D

În acest număr al revistei vă recomand câteva filme de calitate și interesante pe care le puteți vedea de Crăciun! Acestea sunt:

How the Grinch Stole Christmas (2000)

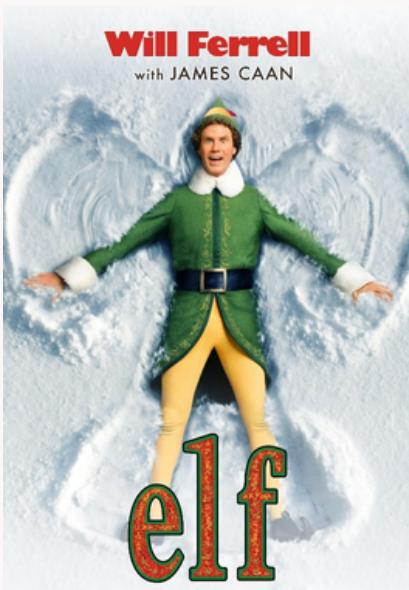
Acum clasic îl are ca protagonist (sau antagonist) pe Grinch (jucat de Jim Carrey), un monstru verde care urăște Crăciunul și vrea să-l oprească pentru locuitorii din Cinești. Această poveste emoționantă ajunge la inimile cele mai reci și ne demonstrează că bunătatea și Crăciunul nu pot fi opriți niciodată.

Edward Scissorhands (1990)

Filmul este despre un bărbat, Edward, făcut artificial de către un savant care nu a apucat să-l termine, lăsându-l cu foarfece în loc de mâini. Acesta este găsit de o doamnă care îl ia acasă. Edward se împrietenește cu toți vecinii și ajunge să se îndrăgostească de fata doamnei. Acest film este regizat de maestrul Tim Burton și îi are în rol principal pe Johnny Depp și pe Winona Ryder. Este un “must” din toate punctele de vedere și este un film de referință. Pe parcursul filmului vei râde și vei plânge. Dacă îți place stilul lui Tim Burton recomand: Wednesday, Alice in Wonderland, Batman(1989) și Big Fish.

Elf (2003)

Dacă v-ați plăcuit de filmele grele sau importante, acest film recomandat este o comedie. Povestea este despre un elf de la Polul Nord care este prea mare pentru unul obișnuit. Acesta află că tatăl lui este un om normal, care locuiește în New York și care este pe “lista rea” a lui Moș Crăciun. Elful pleacă să-l găsească pe tatăl său, însă odată găsit, acesta nu vrea să vorbească cu fiul lui. Este o comedie palpitantă cu Will Ferrel, James Caan și Joey Deschanel. Acest film este regizat de Jon Favreau și a avut un succes imens.

The Polar Express (2004)

Filmul spune povestea lui Hero Boy, un copil care nu crede în Moș Crăciun sau miracole. Când un tren trece în miez de noapte prin fața casei lui, acesta se urcă în el. Începe o călătorie ciudată, plină de personaje interesante și multă acțiune având ca destinație Polul Nord și întâlnirea cu Moș Crăciun. Acest film prezintă în detaliu călătoria emoțională a oricărui om în credința pentru Moș Crăciun și faptul că speranța nu trebuie pierdută niciodată. Cu Tom Hanks în rol principal și ca regizor avându-l pe Robert Zemeckis, succesul acestui film era garantat.

Ştiai că acest film este în Cartea Recordurilor pentru că este primul film făcut prin “motion capture”, o tehnică folosită pentru a filma mișcările și expresiile faciale ale actorilor, pentru ca mai apoi să fie suprapuse pe calculator cu personajele desenate?

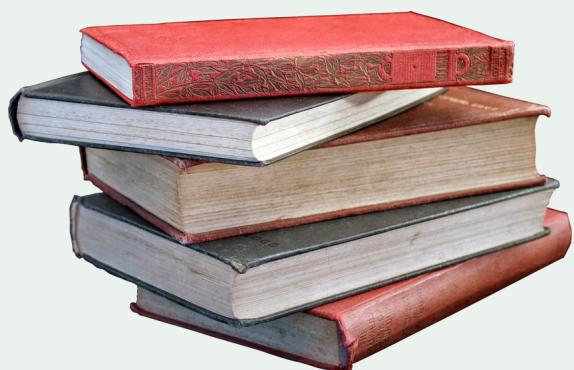
Vizionare plăcută!

CĂRȚI

*"Un cititor trăiește o mie de
vieri. Cel ce nu citește
trăiește una singură. "*

George Martin

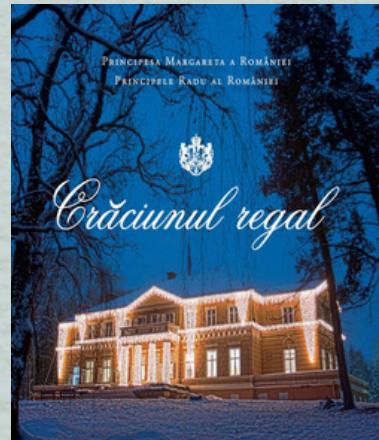
Ce cărți să citești de Craciun?

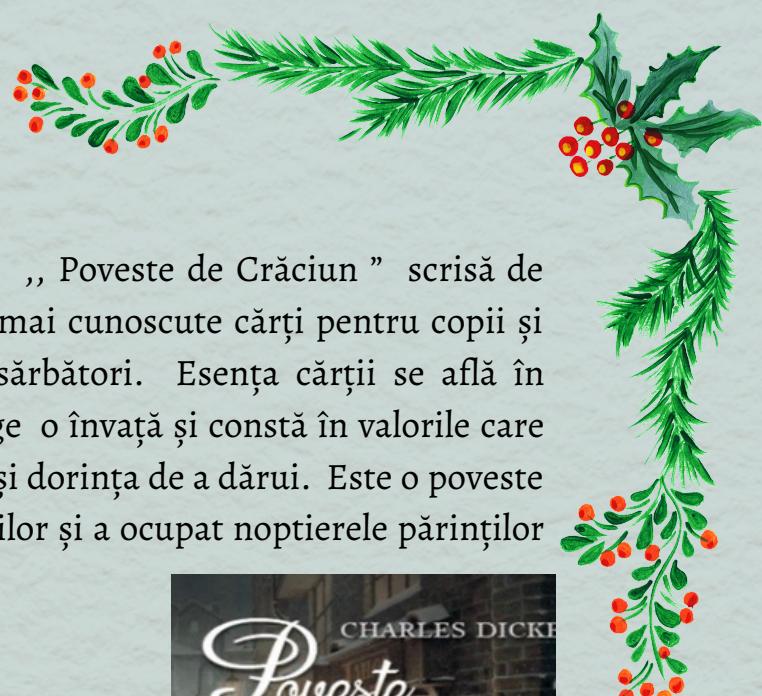
de profesor Cătălina-Felicia Pleșoiu

Mirosul proaspăt de cetină sau de scorțisoară, tradițiile, copiii care se joacă în jurul bradului împodobit, bucatele gătite cu atenție, schimbul de cadouri, colindele, toate laolaltă creează atmosferă magică a sărbătorilor de iarnă. Singurul lucru care pare că lipsește este o poveste spusă sub brad. Pentru un moment de relaxare, cu un ceai fierbinte lângă tine, ți-am pregătit o listă cu cele mai îndrăgite cărți de Crăciun. În fiecare carte propusă vei găsi emoție și magie, ingrediente pe care trebuie să le pui în pregătirea mesei alături de cei dragi sufletului.

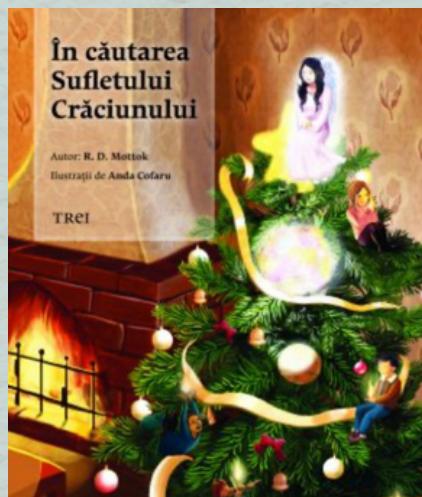
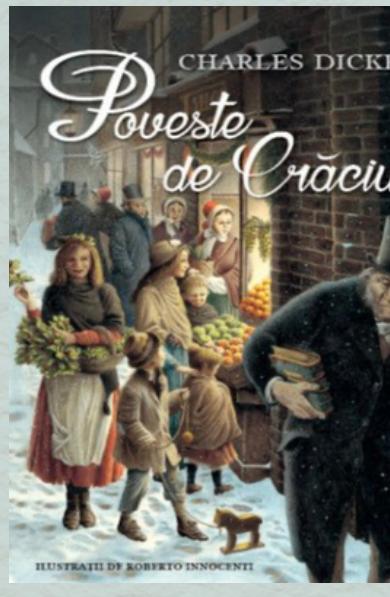
1. Te-ai întrebat vreodată cum arată un Crăciun Regal? Cum sărbătoresc Crăciunul prinții și prințesele sau regii și reginele? Nu cei din cărțile pentru copii, ci ai noștri: regele Carol, regele Ferdinand, regele Mihai. În decembrie 1866, Tânărul Principe Suveran Carol găzduia în Palatul Domnesc de pe Calea Victoriei primul Crăciun în România. Regele Ferdinand, Carol al II-lea și Mihai au petrecut la București, la Palatul Regal din Calea Victoriei, la Palatul Cotroceni, la reședința princiară din Șoseaua Kiseleff și la Palatul Elisabeta, dar și la Sinaia (Castelele Peleș, Pelișor și Foișor), locul care rămâne, prin excelență, Scaunul Casei Regale.

Cartea este foarte frumos prezentată de către Majestatea Sa Margareta Custodele Coroanei române și de Prințipele Radu al României. De asemenea, fotografiile realizate reprezintă un mozaic artistic deosebit.

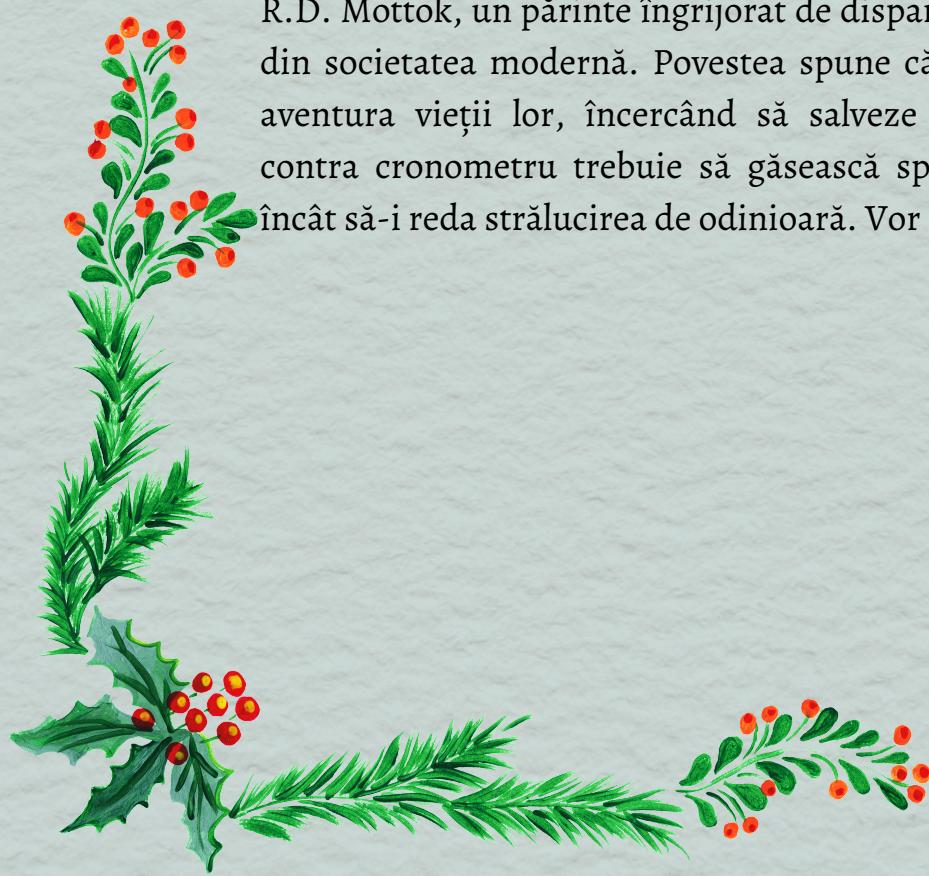

2. Publicată pentru prima dată în 1843, „Poveste de Crăciun” scrisă de Charles Dickens este una dintre cele mai cunoscute cărți pentru copii și elogiază spiritul acestei frumoase sărbători. Esența cărții se află în morala lecției pe care Ebenezer Scrooge o învață și constă în valorile care trebuie insuflate: bunătate, mărinimie și dorința de a dăruia. Este o poveste care a fascinat mereu imaginația copiilor și a ocupat noptierele părinților timp de multe generații.

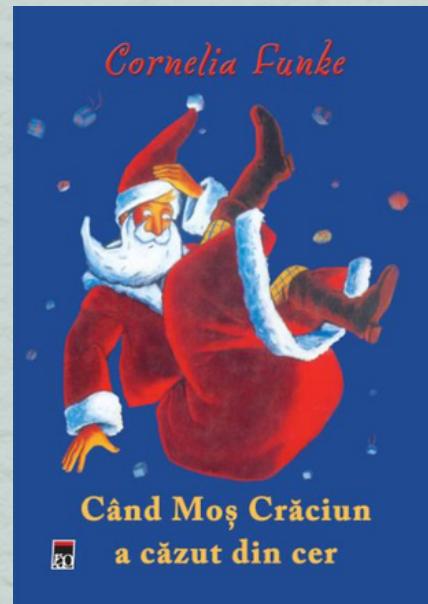
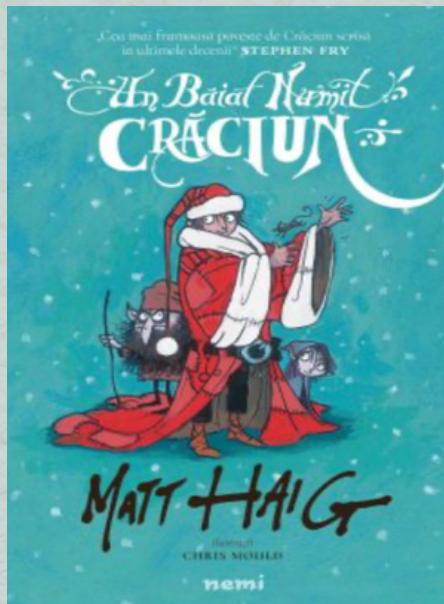

3. „În căutarea Sufletului Crăciunului” a fost lansată în 2014 de către R.D. Mottok, un părinte îngrijorat de dispariția valorilor Crăciunului din societatea modernă. Povestea spune că trei prieteni pornesc în aventura vieții lor, încercând să salveze Crăciunul. Într-o cursă contra cronometru trebuie să găsească spiritul Crăciunului, astfel încât să-i redă strălucirea de odinioară. Vor reuși?

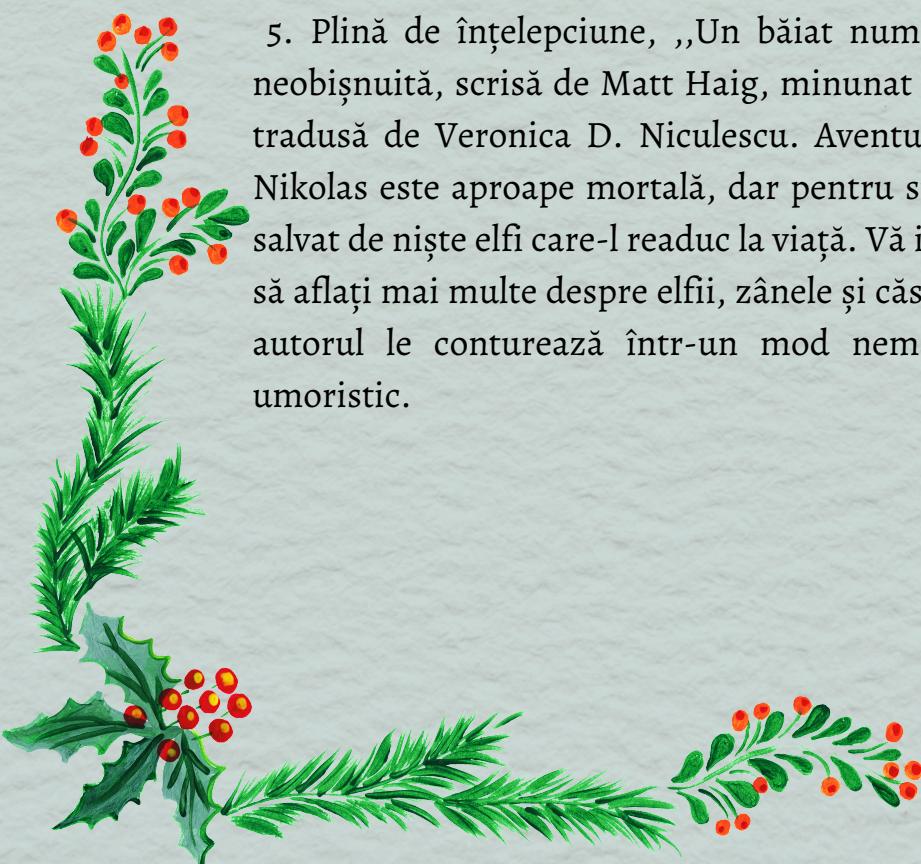

4. Crezi în magie? „Când Moș Crăciun a căzut din cer” de Cornelia Funke prezintă povestea captivantă a lui Crăciunel, care se află în pericol. Chiar dacă este dată o situație alarmantă pentru viitorul Crăciunului, umorul nu lipsește din această carte. Toți renii invizibili au fost transformați în salam, iar spiridușii care erau prinși de către Consiliu erau transformați în decorațiuni de Crăciun. Fii schimbarea pe care o vrei în lume, salvează-l pe Crăciunel și spiritul Crăciunului!

5. Plină de înțelepciune, „Un băiat numit Crăciun” este o poveste neobișnuită, scrisă de Matt Haig, minunat ilustrată de Chris Mould și tradusă de Veronica D. Niculescu. Aventura prin care trece micuțul Nikolas este aproape mortală, dar pentru sufletul pur al acestuia va fi salvat de niște elfi care-l readuc la viață. Vă invit să descoperiți cartea și să aflați mai multe despre elfii, zânele și căsuțele de turtă dulce pe care autorul le conturează într-un mod nemaipomenit de simpatic și umoristic.

ACTIVITĂȚILE NOASTRE

Așa cum am promis,
Consiliul Elevilor a avut
grijă să organizeze în
continuare activități
încântătoare.

Magia colindelor în școala noastră

de Andra Codin, clasa a VI-a D

Salut! Se spune că dacă deschizi uşa colindătorilor și primești urarea lor cu bucurie, atunci vei avea un nou an mai bun.

Așa cum s-a scris în numărul anterior al revistei noastre, în datele de 13 și 14 decembrie 2022, elevii claselor 5A, 5D, 6D, 7E și copiii corului școlii „Melodia” îndrumați de către doamna prof. Mihaela Haldan ne-au încărcat cu voie bună și colinde, vestind școlii Nașterea Domnului, Crăciunul. A fost o activitate minunată, atmosfera fiind greu de descris în cuvinte, iar ceea ce a făcut-o și mai specială a fost colaborarea fiecărui copil la acest eveniment magic.

Așadar, pentru a vă face o idee despre ceea ce s-a întâmplat, am realizat un rezumat al acestor două zile pline de magie.

7E

•Cum s-a desfășurat?

În prima zi, copiii de la 5A și 7E au colindat clasele de la ciclul primar. Cum îi puteam lăsa pe micuții noștri neimplicați, în special că au avut o mare contribuție la decursul lucrurilor aşa cum fuseseră plănuite? Despre asta, însă, vă povestesc puțin mai târziu. Doamnele învățătoare au primit colindătorii cu bucurie, iar copiii entuziasmați i-au întâmpinat cu brațele deschise.

A doua zi, au fost colindători elevii ciclului gimnazial. Cu emoție în suflet au ascultat urările, ca mai apoi să le ofere daruri alese. Au avut cu toții spirit de echipă și a ieșit un lucru nemaipomenit.

5A

5D

•Am mers cu colindul și la... conducerea școlii

Am fost să le colindăm pe doamna director Daniela Turcsanyi-Manolescu și pe doamna director adjunct Nicoleta Popa, care susțin toate activitățile consiliului elevilor și mențin colectivul activ. Au fost cântate colinde atât în limba română, cât și în limba engleză.

..Ce au primit urătorii noștri?

Bineînțeles, colindătorii nu au plecat cu mâinile goale, ci ne-am mobilizat și am reușit să strângem cadouri alese pentru fiecare, dar mai ales fructe, covrigi și multe dulciuri. De asemenea, ne-am asigurat că de acest Crăciun copiii colindați să primească la rândul lor câte un mesaj frumos. Astfel, copiii claselor I-IV au făcut biletele și scrisori cu urări tradiționale de sărbători pentru cei din gimnaziu, și invers.

URMEAZĂ

în curând...

Vă invităm să participați la
următoarele noastre activități ce vor
avea loc în luna ianuarie. Mai multe
detalii găsiți în paginile următoare.

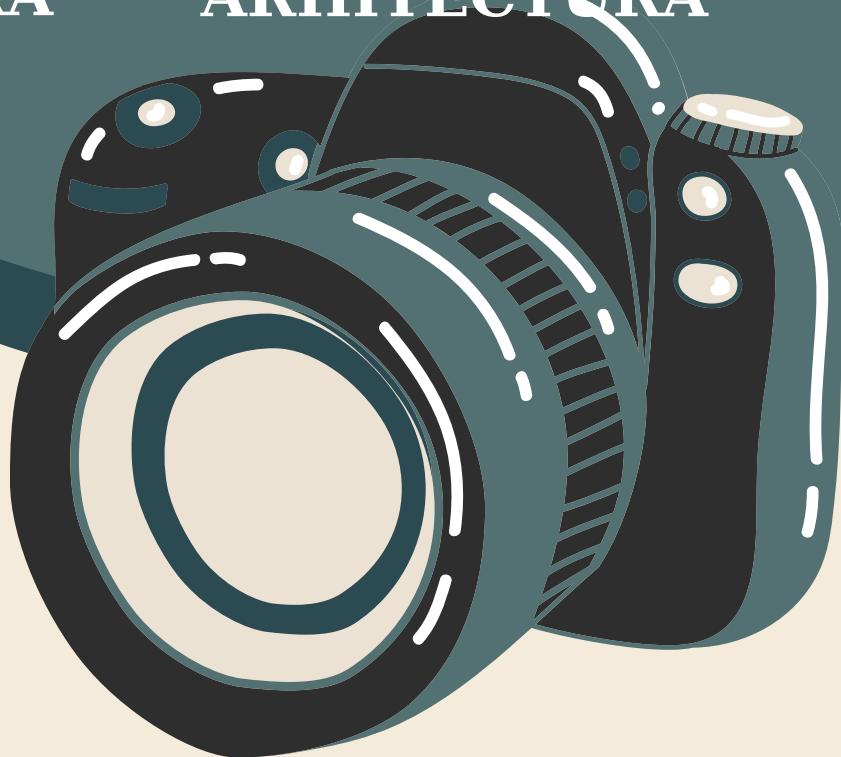
Sectiunea:
NATURĂ

Sectiunea:
ARHITECTURĂ

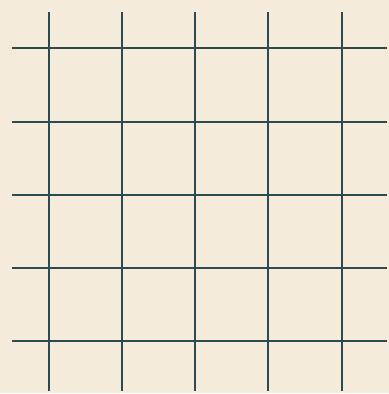

Sectiunea:
VINTAGE

Concurs de fotografie

**16,17,18
ianuarie**

Vă invităm să participați la concursul de fotografie pe care îl organizăm!

Concursul are 3 secțiuni: natură, arhitectură și vintage, iar regulile concursului sunt următoarele:

- Concursul se adresează elevilor din clasele V-VIII;
- Fiecare elev poate participa la toate cele trei secțiuni, dar cu o singură fotografie pentru fiecare secțiune;
- Alegeti cea mai frumoasă fotografie, dați-i un titlu și trimiteți-o reprezentantului clasei în Consiliul elevilor. E nevoie și de fotografie în format fizic, deci printați-o în format A4. Tot reprezentantului clasei voastre i-o dați. Reprezentanții din Consiliu îi vor da pozele profesorului coordonator, Flavia Curăvalea
- **puteți aduce și trimite fotografiile până pe data de 15 ianuarie.**
- Votarea se face online, pe link-ul pe care îl veți primi pe 16 ianuarie.
- Oricine poate vota!
- **Câștigătorii de la fiecare secțiune se vor bucura de premii surpriză și vor fi anunțați în data de 18 ianuarie.**

Spor la fotografiat!

ȘCOALA GIMNAZIALĂ "PRINCIPESA MARGARETA"

PRESELECTII, 17-18 IANUARIE 2023

**Juriul este alcătuit din:
Iulia Borzan, Horia
Georgescu, Mihaela Haldan,
Alina Popa**

Vrei să dovedești cât ești de talentat?

Ştii să cânti sau să dansezi?

Ești un actor priceput ori știi să faci magie?

Ai transformat sportul în artă?

Orice talent ai avea, vino să îl demonstrezi în fața juriului nostru la preselecțiile din 17-18 ianuarie 2023. Doar cei care trec de preselecții pot participa la concursul de talente din aprilie!

Preselecțiile au loc în școala noastră, începând cu ora 10:00 în datele de 17-18 ianuarie 2023.

Condiții de participare:

- Poți participa cu un singur talent;
- Poți participa singur sau împreună cu mai mulți colegi;
- Numărul tău poate dura maximum 10 minute;
- Pentru a trece în etapa următoare, toate detaliile sunt importante! Trebuie să ai vestimentația adecvată numărului tău!
- Dacă participi cu un cântec sau cu un dans, vino cu melodia pe un stick.

Echipa noastră

Redactori: Daniela Toma (VII A), Emilia Rupa (VI B), Matei Dumitrache (V D), Bianca Alecu (VIII D), Alexandra Popa (VII E), Andra Codin (VI D), Andreea Chirca (VI D), Bianca Vasilică (VIII D), Andreea Călugăru (VII E), Daria Salvan (VI D), Daria Vasile (V D), David Popescu (V E), Iulia Albu (VI D), Maria Florea (VIII D), Natalia Ardelean (VI D), Sofia Ilie (V E)

Redactor supraveghetor: Flavia Curăvalea

Colaboratori: Daria Sandu (VIII D), Alexandra Radu (VII D), Andra Codin (VI D), Laura Vucicu (V D), Ștefan Buculei (VI D), Daria Salvan (VI D), Alexandru Danciu (V D), Manea Georgia (VII D), Izabela Ștefănescu (VII C), Teodora Strâmbbeanu (V D), Anne-Marie Bușe (VIII D), Anna Tocan (VII D), Iulia Albu (VI D), Alexia Bocu (V A), Beatrice Lie (V A), Denis Mustafa (VI D), Andreea Lazăr (VII D), Ana-Maria Biziniche (VIII D), Maria Bocăneală (VI D), Mihai Drăghici (VI D), Eva Tănăsescu (V D), Natalia Ardeleanu (VI D), Andrei Marinescu (VIII D), Daria Vasile (V D), Sofia Predescu (V D), Sasha Gheorghiu (VII D).

Fotograf: Alexandru Calciu (VIII D), Mihai Cătălin (VI C)

Profesori colaboratori: Cătălina Felicia Pleșoiu, Elena Pălăduță, Horia G. Georgescu, Andreea Popescu, Diana Geantă, Mihaela Haldan, Florentina Lionte

Dacă doriți să trimiteți articole pentru numerele viitoare, le puteți trimite la adresa de e-mail: curavaleaflavia@yahoo.com

